

Uradni list

Evropske unije

L 249

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 51

18. september 2008

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

Uredba Komisije (ES) št. 902/2008 z dne 17. septembra 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	1
★ Uredba Komisije (ES) št. 903/2008 z dne 17. septembra 2008 o posebnih pogojih za dodelitev izvoznih nadomestil za nekatere proizvode iz prašičjega mesa (Kodificirana različica)	3
★ Uredba Komisije (ES) št. 904/2008 z dne 17. septembra 2008 o določitvi analiznih metod in drugih tehničnih določbah, potrebnih za izvajanje izvoznega postopka za blago, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi (Kodificirana različica)	9
Uredba Komisije (ES) št. 905/2008 z dne 17. septembra 2008 o izdaji uvoznih dovoljenj za surovi trsni sladkor za rafiniranje s poreklom iz najmanj razvitih držav	12

II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna

ODLOČBE/SKLEPI

Svet

2008/737/ES:

★ Odločba Sveta z dne 15. septembra 2008 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi ukrep, ki odstopa od člena 285 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost	13
---	----

Komisija

2008/738/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 4. junija 2008 o shemi državne pomoči, ki jo Francija namerava izvajati za predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva (Sklad za strateške intervencije v agroživilski industriji – Fonds d'Intervention Stratégique des Industries Agro-Alimentaires) (notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 2257) ⁽¹⁾** 15

2008/739/ES:

- ★ **Sklep Komisije z dne 11. septembra 2008 o finančnem prispevku Skupnosti, namenjenemu Mednarodnemu uradu za živalske kužne bolezni (OIE) za dejavnosti na področju podatkov o živalskih boleznih** 19

2008/740/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 12. septembra 2008 o načelnem priznavanju popolnosti dokumentacije, predložene v podroben pregled zaradi možne vključitve spinetorama v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS (notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 4965) ⁽¹⁾** 21

IV Drugi akti

EVROPSKI GOSPODARSKI PROSTOR

Nadzori organ EFTE

- ★ **Odločba Nadzornega organa EFTE št. 127/07/COL z dne 18. aprila 2007 o pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je Norveški raziskovalni svet dodelil v povezavi z razvojem programske opreme turborouter (Norveška)** 23
- ★ **Odločba Nadzornega organa EFTE št. 155/07/COL z dne 3. maja 2007 o državni pomoči, dodeljeni v zvezi s členom 3 norveškega Zakona o nadomestilu davka na dodano vrednost (DDV) (Norveška)** 35

Popravki

- ★ **Popravek Sklepa Komisije 2008/649/ES o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije (UL L 213, 8.8.2008)** 47

Opomba bralcu (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 902/2008

z dne 17. septembra 2008

o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 18. septembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MK	31,4
	TR	68,0
	ZZ	49,7
0707 00 05	EG	162,5
	MK	43,3
	TR	83,8
	ZZ	96,5
0709 90 70	TR	89,1
	ZZ	89,1
0805 50 10	AR	73,5
	TR	104,3
	UY	64,9
	ZA	89,3
	ZZ	83,0
0806 10 10	IL	248,7
	TR	130,8
	US	196,0
	ZZ	191,8
0808 10 80	AR	92,1
	AU	195,4
	BR	74,2
	CL	91,9
	CN	78,4
	NZ	111,1
	US	100,8
	ZA	83,4
ZZ	103,4	
0808 20 50	AR	76,1
	CN	93,6
	TR	128,9
	ZA	75,1
	ZZ	93,4
0809 30	TR	136,6
	US	150,7
	ZZ	143,7
0809 40 05	IL	132,0
	TR	85,4
	XS	62,1
	ZZ	93,2

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 903/2008**z dne 17. septembra 2008****o posebnih pogojih za dodelitev izvoznih nadomestil za nekatere proizvode iz prašičjega mesa****(Kodificirana različica)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

zajemajo zahtevki za izvozna dovoljenja, presegajo ali je možno, da bodo presegale, tradicionalne količine.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾ ter zlasti členov 170 in 192 v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 386/90 z dne 12. februarja 1990 o opravljanju nadzora pri izvozu kmetijskih proizvodov, za katere se dobijo izvozna nadomestila ali drugi zneski ⁽²⁾, in zlasti člena 6 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 2331/97 z dne 25. novembra 1997 o posebnih pogojih za dodelitev izvoznih nadomestil za nekatere proizvode iz prašičjega mesa ⁽³⁾ je bila večkrat ⁽⁴⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Člen 21 Uredbe Komisije (ES) št. 800/1999 z dne 15. aprila 1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode ⁽⁵⁾ določa, da se ne dodeli nikakršno nadomestilo, če proizvodi na dan sprejetja izvozne deklaracije niso ustrezne in primerne tržne kakovosti.
- (3) Takšne zahteve so se kljub temu pokazale kot nezadostne, da bi zagotovile uporabo enotnih pogojev pri izplačevanju nadomestil za nekatere proizvode, našete v členu 1(1)(q) Uredbe (ES) št. 1234/2007.
- (4) Zato je treba na ravni Skupnosti določiti dodatne pogoje v zvezi s proizvodi povprečne kakovosti in omogočiti, da se zavrne izplačevanje nadomestil za proizvode slabše kakovosti.
- (5) Določiti je treba dodatno kakovost za proizvode, ki spadajo pod oznaki KN 1601 00 99 in 1602 49 19 in ne vsebujejo perutninskega mesa ter pri katerih je treba postaviti visoka merila kakovosti, da bi omejili vsa nadomestila, dodeljena za takšne proizvode, če količine, ki jih

- (6) Bistveno je, da se določijo pregledi, s katerimi se zagotavlja skladnost s to uredbo. Takšne preglede je treba izvajati v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 2090/2002 z dne 26. novembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 386/90 glede fizičnih pregledov, opravljenih pri izvozu kmetijskih proizvodov, ki izpolnjujejo pogoje za nadomestila ⁽⁶⁾, in morajo predvsem vključevati organoleptični pregled ter fizikalne in kemične analize. Zahtevkom za nadomestila je treba v skladu s tem priložiti pisno izjavo, da zadevni proizvodi ustrezajo zahtevam, določenim v tej uredbi. Določiti je treba nekatere jasno opredeljene analize zaradi zagotovitve standardizacije fizičnih in kemičnih pregledov.

- (7) Zaradi zagotovitve standardizacije fizičnih in kemičnih pregledov, je treba določiti nekatere jasno opredeljene analize.

- (8) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za prašičje meso –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Brez poseganja v druge določbe Skupnosti in zlasti v Uredbo (ES) št. 800/1999 se izvozna nadomestila dodelijo samo za proizvode, našete v Prilogi I k tej uredbi, kadar:

- (a) so v skladu s pogoji, določenimi v tej uredbi;

in

- (b) okence 44 izvozne deklaracije vključuje besede „blago je v skladu z Uredbo (ES) št. 903/2008“.

2. Za uporabo te uredbe proizvodi, ki so proizvedeni za prehrano ljudi ter so zaradi uporabljenih surovin, priprave v zadovoljivih higienskih razmerah in svojega pakiranja za prehrano zanjo primerni, štejejo za proizvode ustrezne in primerne tržne kakovosti v smislu člena 21 Uredbe (ES) št. 800/1999.

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 42, 16.2.1990, str. 6.

⁽³⁾ UL L 323, 26.11.1997, str. 19.

⁽⁴⁾ Glej Prilogo III.

⁽⁵⁾ UL L 102, 17.4.1999, str. 11.

⁽⁶⁾ UL L 322, 27.11.2002, str. 4.

Člen 2

Pri izvajanju pregledov iz člena 5 Uredbe (ES) št. 2090/2002 pregledi proizvodov, ki jih zajema ta uredba, vključujejo:

(a) organoleptični pregled;

in

(b) fizikalno in kemično analizo z uporabo metod, določenih v Prilogi II k tej uredbi.

Člen 3

Uredba (ES) št. 2331/97 se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo se upoštevajo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi IV.

Člen 4

Ta uredba začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. septembra 2008

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Posebni pogoji za dodelitev izvoznih nadomestil za nekatere proizvode iz prašičjega mesa

Oznaka KN	Poimenovanje	Oznaka proizvoda	Pogoji
1601 00	Klobase in podobni izdelki iz mesa, drugih užitnih klavničnih proizvodov ali krvi; sestavljena živila na osnovi teh proizvodov:		
	- drugo:		
1601 00 91	-- klobase, suhe ali za mazanje, nekuhane		
	--- ne vsebuje perutninskega mesa ali drobovine	1601 00 91 9120	(a) vsebnost beljakovin po masi: najmanj 16 % neto mase (b) brez dodatka tuje vode (c) beljakovine, razen živalskih beljakovin, so prepovedane
	--- drugo	1601 00 91 9190	(a) vsebnost beljakovin po masi: najmanj 12 % neto mase (b) brez dodatka tuje vode (c) beljakovine, razen živalskih beljakovin, so prepovedane
1601 00 99	-- drugo:		
	--- v posodah, ki vsebujejo tudi tekočino za konzerviranje in ne vsebujejo perutninskega mesa ali drobovine	1601 00 99 9110	(a) vsebnost živalskih beljakovin po masi: najmanj 10 % neto mase (b) razmerje med kolagenom in beljakovinami: največ 0,30 (c) vsebnost tuje vode po masi: največ 25 % neto mase
	--- v posodah, ki vsebujejo tudi tekočino za konzerviranje	1601 00 99 9190	(a) vsebnost živalskih beljakovin po masi: najmanj 8 % neto mase (b) razmerje med kolagenom in beljakovinami: največ 0,45 (c) vsebnost tuje vode po masi: največ 33 % neto mase
	--- drugo, kar ne vsebuje perutninskega mesa ali drobovine	1601 00 99 9110	(a) vsebnost živalskih beljakovin po masi: najmanj 10 % neto mase (b) razmerje med kolagenom in beljakovinami: največ 0,30 (c) vsebnost tuje vode po masi: največ 10 % neto mase
	--- drugo	1601 00 99 9190	(a) vsebnost živalskih beljakovin po masi: najmanj 8 % neto mase (b) razmerje med kolagenom in beljakovinami: največ 0,45 (c) vsebnost tuje vode po masi: največ 23 % neto mase
ex 1602	Drugi pripravljeni ali konzervirani izdelki iz mesa, drobovja ali krvi:		
	- prašičev:		
ex 1602 41	-- šunka (stegno) in njeni kosi:		

Oznaka KN	Poimenovanje	Oznaka proizvoda	Pogoji
ex 1602 41 10	<p>--- domačih prašičev:</p> <p>---- kuhani, ki vsebujejo 80 mas. % ali več mesa in maščobe:</p> <p>----- v neposredni embalaži z neto maso 1 kg ali več</p> <p>----- v neposredni embalaži z neto maso manj kakor 1 kg</p>	<p>1602 41 10 9110</p> <p>1602 41 10 9130</p>	<p>Razmerje med vodo in beljakovinami v mesu največ 4,3</p> <p>Razmerje med vodo in beljakovinami v mesu največ 4,3</p>
ex 1602 42	-- plečeta in njihovi kosi:		
ex 1602 42 10	<p>--- domačih prašičev:</p> <p>---- kuhani, ki vsebujejo 80 mas. % ali več mesa in maščobe:</p> <p>----- v neposredni embalaži z neto maso 1 kg ali več</p> <p>----- v neposredni embalaži z neto maso manj kakor 1 kg</p>	<p>1602 42 10 9110</p> <p>1602 42 10 9130</p>	<p>Razmerje med vodo in beljakovinami v mesu največ 4,5</p> <p>Razmerje med vodo in beljakovinami v mesu največ 4,5</p>
ex 1602 49	<p>-- drugo, vključno z mešanicami:</p> <p>--- domačih prašičev:</p> <p>---- ki vsebujejo 80 mas. % ali več mesa ali klavničnih proizvodov katere koli vrste ali kakršnega koli izvora:</p>		
ex 1602 49 19	<p>----- drugo:</p> <p>----- kuhano, ki vsebuje 80 mas. % ali več mesa in maščobe:</p> <p>----- ki ne vsebuje mesa ali klavničnih proizvodov perutnine:</p> <p>----- ki vsebuje proizvod, sestavljen iz jasno prepoznavnih kosov mišičnega mesa, pri katerih zaradi njihove velikosti ni mogoče določiti, da so bili pridobljeni iz šunk, plečet, ledij ali vratnega dela, skupaj z majhnimi delci vidne maščobe in majhnimi količinami želatinastih ostankov</p>	<p>1602 49 19 9130</p>	<p>Razmerje med vodo in beljakovinami v mesu največ 4,5</p>

PRILOGA II

Metode analize ⁽¹⁾**1. Ugotavljanje vsebnosti beljakovin**

Vsebnost beljakovin pomeni vsebnost dušika, pomnoženo s faktorjem 6,25. Vsebnost dušika je treba določiti v skladu z metodo ISO 937-1978.

2. Ugotavljanje vsebnosti vode pri proizvodih, ki spadajo pod oznaki KN 1601 in 1602

Vsebnost vode je treba ugotoviti v skladu z metodo ISO 1442-1973.

3. Izračunavanje vsebnosti tuje vode

Vsebnost tuje vode dobimo s formulo: $a - 4b$, pri čemer je:

A = vsebnost vode,

B = vsebnost beljakovin.

4. Ugotavljanje vsebnosti kolagena

Vsebnost kolagena pomeni vsebnost hidroksiprolina, pomnoženo s faktorjem 8. Vsebnost hidroksiprolina mora biti določena v skladu z metodo ISO 3496-1978.

⁽¹⁾ Metode analize, navedene v tej prilogi, so tiste, ki veljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe, brez poseganja v kakršno koli poznejšo spremembo takšnih metod. Objavi jih Sekretariat ISO, 1, rue de Varembé, Ženeva, Švica.

PRILOGA III

Razveljavljena uredba z njenimi zaporednimi spremembami

Uredba Komisije (ES) št. 2331/97	(UL L 323, 26.11.1997, str. 19)
Uredba Komisije (ES) št. 739/98	(UL L 102, 2.4.1998, str. 22)
Uredba Komisije (ES) št. 2882/2000	(UL L 333, 29.12.2000, str. 72)
Uredba Komisije (ES) št. 507/2002	(UL L 79, 22.3.2002, str. 12)

PRILOGA IV

Primerjalna tabela

Uredba (ES) št. 2331/97	Ta uredba
Člena 1 in 2	Člena 1 in 2
Člen 3	—
—	Člen 3
Člen 4	Člen 4
Prilogi I in II	Prilogi I in II
—	Priloga III
—	Priloga IV

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 904/2008

z dne 17. septembra 2008

o določitvi analiznih metod in drugih tehničnih določbah, potrebnih za izvajanje izvoznega postopka za blago, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi

(Kodificirana različica)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

Člen 2

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

Skladno z opombami k Prilogi IV k Uredbi Komisije (ES) št. 1043/2005⁽⁵⁾ in za izvajanje te priloge se podatki, dobljeni z analizo blaga, določeni v stolpcu 3, dobijo z uporabo metod, postopkov in formul iz tega člena:

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽¹⁾, in zlasti člena 9 Uredbe,

1. *Sladkorji*

Tekočinska kromatografija visoke ločljivosti (HPLC) se uporabi za določitev posameznih sladkorjev.

ob upoštevanju naslednjega:

A. Vsebnost saharoze iz stolpca 3 Priloge IV Uredbe (ES) št. 1043/2005 je enaka:

(1) Uredba Komisije (EGS) št. 4056/87 z dne 22. decembra 1987 o določitvi analiznih metod in drugih tehničnih določbah, potrebnih za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 3035/80 o splošnih pravilih za dodeljevanje izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode v obliki blaga, ki ni zajeto v Prilogi II k Pogodbi, ter o merilih za določitev zneskov takšnih nadomestil⁽²⁾, je bila bistveno spremenjena⁽³⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

$$(a) S + (2F) \times 0,95,$$

če vsebnost glukoze ni nižja od vsebnosti fruktoze,

ali

$$(b) S + (G + F) \times 0,95,$$

če je vsebnost glukoze nižja od vsebnosti fruktoze,

(2) Za zagotovitev enotnega obravnavanja izvoza iz Skupnosti blaga, ki je zajeto v Uredbi Sveta (ES) št. 3448/93 z dne 6. decembra 1993 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov⁽⁴⁾, je nujno opredeliti analizne metode in druge določbe tehnične narave.

pri čemer je:

S = vsebnost saharoze, določene s HPLC;

F = vsebnost fruktoze, določene s HPLC;

G = vsebnost glukoze, določene s HPLC.

(3) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem oddelka za carinsko in statistično nomenklaturu Odbora za carinski zakonik –

Kadar se javi prisotnost hidrolizata laktoze in/ali se ugotovijo količine laktoze ali galaktoze, se vsebnost glukoze, ki je enaka vsebnosti galaktoze (določene s HPLC), odšteje od vsebnosti glukoze (G), preden se izračuna kar koli drugega.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba določa analizne metode, ki so potrebne za izvajanje Uredbe (ES) št. 3448/93, v zvezi z izvozi blaga, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi, ali če analizne metode ni, vrsto analiznih postopkov, ki jih je treba izvesti, oziroma princip metode, ki jo je treba uporabiti.

B. Vsebnost glukoze iz stolpca 3 Priloge IV Uredbe (ES) št. 1043/2005 je enaka:

$$(a) G - F,$$

kadar je vsebnost glukoze višja od vsebnosti fruktoze;

(1) UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

(2) UL L 379, 31.12.1987, str. 29.

(3) Glej Prilogo I.

(4) UL L 318, 20.12.1993, str. 18.

(5) UL L 172, 5.7.2005, str. 24.

(b) 0 (nič),

kadar je vsebnost glukoze enaka ali nižja od vsebnosti fruktoze.

Kadar se javi prisotnost hidrolizata laktoze in/ali se ugotovijo količine laktoze ali galaktoze, se vsebnost glukoze, ki je enaka vsebnosti galaktoze (določene s HPLC), odšteje od vsebnosti glukoze (G), preden se izračuna kar koli drugega.

2. Škrob (ali dekstrin)

(dekstrin je izražen kot škrob)

A. Pri vseh oznakah KN razen oznak KN 3505 10 10, 3505 10 90, 3505 20 10 do 3505 20 90 in 3809 10 10 do 3809 10 90 se vsebnost škroba (ali dekstrina) iz stolpca 3 Priloge IV Uredbe (ES) št. 1043/2005 izračuna z uporabo formule:

$$(Z - G) \times 0,9$$

pri čemer je:

Z = vsebnost glukoze, določene z metodo iz Priloge I k Uredbi Komisije (EGS) št. 4154/87 ⁽¹⁾;

G = vsebnost glukoze, določene s HPLC.

B. Za oznake KN 3505 10 10, 3505 10 90, 3505 20 10 do 3505 20 90 in 3809 10 10 do 3809 10 90 se vsebnost škroba (ali dekstrina) določi z metodo iz Priloge II k Uredbi (EGS) št. 4154/87.

3. Vsebnost mlečne maščobe

Za določitev vsebnosti mlečne maščobe se uporabi metoda, ki temelji na ekstrakciji s petroletrom po predhodni hidrolizi s klorovodikovo kislino, ki ji sledi plinska kromatografija metilnih estrov maščobnih kislin. Če se odkrije prisotnost

mlečnih maščob, se njihov odstotni delež izračuna z množenjem odstotne koncentracije metil butirata s faktorjem 25, pri čemer se ta vrednost pomnoži s celotnim masnim odstotkom vsebnosti maščobe v proizvodu in deli s 100.

Člen 3

Za izvajanje Priloge III k Uredbi (ES) št. 1043/2005 se odstotna vsebnost manitola v sorbitolu določi z metodo HPLC.

Člen 4

1. Sestavi se poročilo o preskusu.

2. Poročilo o preskusu vključuje naslednje navedbe:

— vse podatke, ki so potrebni za kvalitativno določitev vzorca,

— uporabljeno metodo in točni sklic na pravni predpis, v katerem je navedena, ali, kjer je to primerno, podroben sklic na metodo, z navedbo vrste analiznih postopkov, ki jih je treba izvesti, ali principa metode, ki jo je treba uporabiti, kakor je opredeljeno v tej uredbi,

— vse dejavnike, ki so lahko vplivali na rezultate,

— rezultate analize, ob ustreznem upoštevanju načina, kako so izraženi v uporabljeni metodi, in skladnosti izraza s potrebami carine ali upravnih služb, ki so zahtevale analizo.

Člen 5

Uredba (EGS) št. 4056/87 se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo se upoštevajo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi II.

Člen 6

Ta uredba začne veljati na dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

⁽¹⁾ UL L 392, 31.12.1987, str. 19.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. septembra 2008

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Razveljavljena uredba z njeno spremembo

Uredba Komisije (EGS) št. 4056/87

(UL L 379, 31.12.1987, str. 29)

Uredba Komisije (ES) št. 202/98

(UL L 21, 28.1.1998, str. 5)

PRILOGA II

Primerjalna tabela

Uredba (EGS) št. 4056/87	Ta uredba
Členi 1 do 4	Členi 1 do 4
—	Člen 5
Člen 5	Člen 6
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 905/2008**z dne 17. septembra 2008****o izdaji uvoznih dovoljenj za surovi trsni sladkor za rafiniranje s poreklom iz najmanj razvitih držav**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 980/2005 z dne 27. junija 2005 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja ⁽²⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1100/2006 z dne 17. julija 2006 o podrobnih pravilih za odprtje in upravljanje tarifnih kvot za surovi trsni sladkor za prečiščevanje s poreklom iz najmanj razvitih držav za tržna leta 2006/07, 2007/08 in 2008/09 ter o podrobnih pravilih za uvoz proizvodov iz tarifne številke 1701 s poreklom iz najmanj razvitih držav ⁽³⁾ in zlasti člena 7(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 12(5) Uredbe (ES) št. 980/2005 člen 3(1) Uredbe (ES) št. 1100/2006 za uvoz proizvodov z oznako KN 1701 11 10 s poreklom iz najmanj razvitih držav določa odprtje tarifnih kvot po stopnji nič, izraženih v ekvivalentu belega sladkorja.
- (2) Zahtevki za uvozna dovoljenja so bili v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1100/2006 pri pristojnih organih

vloženi v tednu od 8. do 12. septembra 2008. Pregled iz člena 7(2) navedene uredbe je razkril, da je glede na te zahtevke skupna zaprošena količina za tržno leto 2006/2007 enaka omejitvi v višini 178 030,75 ton, predvideni za to tržno leto za kvoto 09.4361.

- (3) Zato mora Komisija države članice obvestiti, da je zadevna omejitev dosežena in da nadaljnji zahtevki za uvozna dovoljenja niso sprejemljivi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Zahtevkom za uvozna dovoljenja, vloženim v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1100/2006 od 8. do 12. septembra 2008, se ugotovi do 100 % zaprošene količine.

Člen 2

Omejitev v višini 178 030,75 ton za kvoto 09.4361, določena v členu 3(1) Uredbe (ES) št. 1100/2006, je dosežena. Zahtevki za uvozna dovoljenja, vloženi po 12. septembru 2008 niso sprejemljivi.

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 169, 30.6.2005, str. 1.

⁽²⁾ UL L 58, 28.2.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 196, 18.7.2006, str. 3.

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

SVET

ODLOČBA SVETA

z dne 15. septembra 2008

o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi ukrep, ki odstopa od člena 285 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

(2008/737/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Italijanska republika ni uporabila določb iz člena 14 Druge direktive 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Strukture in postopki za uporabo skupnega sistema davka na dodano vrednost ⁽²⁾, kar pomeni, da se ureditev za oprostitve davčnih zavezancev lahko uvede le za davčne zavezance, katerih letni promet ne presega 5 000 EUR.

(2) V pismu, ki ga je Generalni sekretariat Komisije evidencial 15. novembra 2007, je Italija zaprosila za dovoljenje, da od 1. januarja 2008 uporabi ukrep, ki odstopa od člena 285 Direktive 2006/112/ES, z namenom oprostitve davčnih zavezancev, katerih letni promet ne presega 30 000 EUR. S tem ukrepom se bo oprostilo navedene davčne zavezance nekaterih ali vseh obveznosti

davka na dodano vrednost(DDV) iz odstavkov 2–6 naslova XI Direktive 2006/112/ES, medtem ko bo prostovoljna narava ukrepa omogočila podjetjem, da izberejo splošno ureditev DDV.

(3) V skladu s členom 395(2) Direktive 2006/112/ES je Komisija s pismom z dne 6. maja 2008 obvestila druge države članice o zahtevku Italije. Komisija je s pismom z dne 8. maja 2008 obvestila Italijo, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahtevka.

(4) V naslovu XII Direktive 2006/112/ES je državam članicam že na razpolago posebna ureditev za mala podjetja. Ta ukrep odstopa od člena 285 Direktive 2006/112/ES le, če je prag letnega prometa v ureditvi višji od trenutno dovoljenega za Italijo.

(5) Prag, kot ga zahteva Italija, lahko znatno zmanjša obveznosti DDV za najmanjša podjetja. Ta prag je v skladu s pragi, ki se uporabljajo v nekaterih drugih državah članicah.

(6) Komisija je obvezana, da bo kot ukrep za zmanjševanje bremen malih podjetij vzpostavila skupni prag letnega prometa, pod katerim bodo davčni zavezanci lahko oproščeni DDV. Leta 2004 je Komisija predlagala, da države članice lahko povečajo prag letnega prometa za mala podjetja z namenom oprostitve DDV. Zahtevek Italije je v skladu s predlogom Komisije.

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL 71, 14.4.1967, str. 1303/67. Direktiva, kakor je bila razveljavljena z Direktivo 77/388/EGS (UL L 145, 13.6.1977, str. 1).

- (7) Italija bi prav tako želela imeti možnost, da poveča zgornjo mejo in ohrani njeno realno vrednost ter za ta ukrep lahko uporabi določbo, ki je podobna tisti iz člena 286 Direktive 2006/112/ES.
- (8) Ob upoštevanju tega, da davčno obdobje traja eno leto in da je treba davčnim zavezancem čim hitreje omogočiti ugodnosti iz tega poenostavitvenega ukrepa, bi Italiji moralo biti dovoljeno dati na voljo izbirno ureditev s 1. januarjem 2008.
- (9) Odstopanje ne bo vplivalo na lastna sredstva Evropskih skupnosti, pridobljena iz davka na dodano vrednost.
- (10) Po podatkih Italijanske republike bo ukrep vodil do zmanjšanja pobranega skupnega zneska davčnega prihodka v končni stopnji porabe za približno 0,15 % v prvem letu izvajanja, nato se bo ta delež povešal na približno 0,25 % v naslednjih dveh letih –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Z odstopanjem od člena 285 Direktive 2006/112/ES se Italijanski republiki za davčno obdobje med 1. januarjem 2008 in

31. decembrom 2010 dovoli oprostitev DDV za davčne zavezanke, katerih letni promet ne presega 30 000 EUR. Ta ureditev za davčne zavezance ni obvezna.

Člen 2

Italijanska republika lahko zviša zgornjo mejo, da ohrani realno vrednost oprostitve.

Člen 3

Ta odločba preneha veljati z dnem veljave pravil Skupnosti o skupnem pragu letnega prometa, pod katerim so davčni zavezanci lahko oproščeni DDV, vendar najkasneje 31. decembra 2010.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Italijansko republiko.

V Bruslju, 15. septembra 2008

Za Svet

Predsednik

B. KOUCHNER

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 4. junija 2008

o shemi državne pomoči, ki jo Francija namerava izvajati za predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva (Sklad za strateške intervencije v agroživilski industriji – Fonds d'Intervention Stratégique des Industries Agro-Alimentaires)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 2257)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/738/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

po pozivu zainteresiranim strankam, da predložijo pripombe v skladu z navedenim členom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Francija je 24. aprila 2007 obvestila Komisijo o namenu, da bo uvedla shemo pomoči za subvencioniranje podjetij iz sektorja predelave in trženja ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva. V okviru predhodne preučitve iz člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾ je Komisija 7. junija 2007 poslala Franciji zahtevo za dodatna pojasnila, da bi dobila podrobnejše podatke zlasti o upravičencih do pomoči in pravni podlagi te sheme. Francoske oblasti so odgovorile 11. julija 2007. Komisija jim je 11. septembra 2007 poslala novo zahtevo za dodatna pojasnila in Francija je nanjo odgovorila 26. oktobra 2007.
- (2) Glede na podatke, ki jih ima Komisija, je ta ocenila, da obstaja dvom o združljivosti priglašene sheme pomoči s skupnim trgov. Komisija je 16. januarja 2008 Francijo obvestila o odločitvi, da začne formalni postopek preiskave na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES in člena 6 Uredbe (ES) št. 659/1999.

- (3) Odločba Komisije o začetku formalnega postopka preiskave je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽³⁾. Komisija je zainteresirane stranke pozvala, naj v enem mesecu predložijo pripombe o zadevnih ukrepih.

- (4) Francija je Komisijo obvestila o svojih pripombah s pošto z dne 18. februarja 2008 v obliki note. Komisija od zainteresiranih strank ni prejela nobenih drugih pripomb.

2. OPIS

- (5) Po informacijah iz priglasitve je namen zadevne sheme pomoči subvencionirati podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, zgolj iz nacionalnih javnih sredstev.
- (6) Cilj te sheme pomoči je dodeliti pomoči podjetjem, razen malim in srednjim podjetjem, da bi ta lahko prejela enake pomoči, kot so tiste, ki jih mala in srednja podjetja prejema na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo (ESR) ⁽⁴⁾.
- (7) Pomoči bi se financirale iz Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji (FISIAA). Ta sklad, ki so ga ustanovile francoske oblasti, obstaja kot vključitev v državni proračun, ki ga upravlja ministrstvo za kmetijstvo in ribištvo. Vsa podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem proizvodov iz Priloge I k Pogodbi ES, lahko prejmejo subvencije, ki jih dodeli Sklad za strateške intervencije v agroživilski industriji. Zato so to lahko podjetja iz kmetijskega sektorja in podjetja iz sektorja ribištva in ribogojstva. V letu 2007 je predvideno, da so pomoči

⁽¹⁾ UL C 61, 6.3.2008, str. 8.

⁽²⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽³⁾ Glej opombo 1.

⁽⁴⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

rezervirane samo za podjetja z več kot 750 zaposlenimi ali s prometom nad 200 milijonov EUR. Po pojasnilih Francije je verjetno, da se bo ta prednostna pravica ohranila tudi za pomoči, odobrene po letu 2007. To predpostavko potrjuje tudi novi razpis projektov, razpisan decembra 2007 (glej uvodno izjavo 9).

- (8) Priglasitvi je priložen razpis projektov, razpisan 2. marca 2007 za izbor projektov, skladnih s cilji Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji. Po informacijah francoskih oblasti ta razpis projektov zadeva samo podjetja iz kmetijskega sektorja, specifikacije pa so podane samo „kot primer“ pogojev, pod katerimi bi bile dodeljene pomoči podjetjem iz sektorja ribištva in ribogojstva.
- (9) Nov razpis projektov je bil razpisan 17. decembra 2007 za projekte, ki bi bili lahko izbrani za leto 2008. V razpisu niso izrecno navedena podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, se pa sklicuje na proizvode iz Priloge I k Pogodbi ES (torej vključno z ribiškimi proizvodi in proizvodi iz ribogojstva). Prav tako so navedena nova pravila za upravičenost do podpore Evropskega sklada za ribištvo (ESR).
- (10) Komisija se je z novim razpisom projektov, objavljenim na spletni strani francoskega ministrstva za kmetijstvo in ribištvo ⁽⁵⁾, seznanila šele potem, ko se je odločila začeti formalni postopek preiskave. Ta novi razpis ni omenjen v odgovoru francoskih oblasti z dne 18. februarja 2008, ki so se omejile na ugotovitev, da je „zamuda pri odobritvi že preprečila predelovalnim podjetjem sodelovanje pri razpisu projektov Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji za leto 2007 [ki je bil razpisan 2. marca 2007, a priglašen 24. aprila 2007]“.
- (11) Po mnenju francoskih oblasti Sklad za strateške intervencije v agroživilski industriji zdaj opredeljuje svoj okvir za posredovanje, to je shemo pomoči, ki se uporablja za podjetja kmetijskega sektorja, registrirano pod št. N 553/2003, ki jo je odobrila Komisija z odločbo z dne 28. julija 2004 ⁽⁶⁾. Namen priglasitve sheme pomoči, ki je predmet te odločbe, je tako razširiti okvir za posredovanje na podjetja iz sektorja ribištva in ribogojstva.
- (12) Proračun, dodeljen Skladu za strateške intervencije v agroživilski industriji za vse upravičene sektorje (kmetijstvo, ribištvo in ribogojstvo), znaša 13 milijonov EUR za leto 2007. Ker je dostopen vsem podjetjem iz obeh sektorjev, po mnenju francoskih oblasti na tej stopnji

ni mogoče predvideti, kakšen je delež tega zneska, ki bi dejansko pripadal podjetjem iz sektorja ribištva in ribogojstva.

- (13) Glede stroškov, ki jih lahko pokriva subvencija, je v razpisu projektov podrobno opredeljeno, da je namen Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji podpirati projekte podjetij, ki lahko vključujejo materialne in nematerialne naložbe ter imajo „poudarjeno strukturirajočo naravo“ in/ali „močan tržni položaj“ in/ali „inovativno naravo“. Do te subvencije utegnejo biti upravičene vse naložbe, katerih namen je izvajanje postopkov skladiščenja, pakiranja, predelave in/ali trženja. Te naložbe so lahko namenjene zlasti za stroške nakupa nove opreme ali nakupa in ureditve nepremičnin, povezanih s projektom, stroške osebja, namenjenega projektu, ali nematerialne storitve, kot so patenti, raziskave, svetovanje. Intenzivnost pomoči Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji ne sme presegati 15 % upravičenih stroškov za materialne naložbe in 100 000 EUR za nematerialne naložbe.

3. RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

- (14) Cilj te sheme pomoči je odobriti pomoč podjetjem, razen malim in srednjim podjetjem, da bi lahko zgolj iz nacionalnih sredstev prejela enake pomoči, kot so tiste, ki jih mala in srednja podjetja prejema na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006. Pomoči naj bi financiral Sklad za strateške intervencije v agroživilski industriji.
- (15) Pregled sheme pomoči v skladu s smernicami za pregled državnih pomoči ⁽⁷⁾ (v nadaljnjem besedilu „smernice“), namenjenih sektorju ribištva in ribogojstva, se nanaša na merila iz Uredbe (ES) št. 1198/2006. Vendar ukrepi, določeni z ESR na področju predelave in trženja ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, zajemajo samo mala in srednja podjetja, medtem ko je ta shema pomoči namenjena posebej podjetjem, ki niso mala in srednja.
- (16) Zato je Komisija ocenila, da obstaja dvom o združljivosti teh pomoči s skupnim trgovom.

4. PRIPOMBE FRANCIJE IN ZAINTERESIRANIH STRANK

- (17) Francija navaja dve trditvi v podporo združljivosti pomoči Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji, odobrene podjetjem za predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, s skupnim trgovom.

⁽⁵⁾ <http://agriculture.gouv.fr/sections/presse/communiqués/2eme-appel-projets-pour>

⁽⁶⁾ UL C 214, 1.9.2005, str. 4.

⁽⁷⁾ UL C 84, 3.4.2008, str. 10.

(18) Najprej Francija ponavlja svojo pripombo, izraženo v odgovoru z dne 26. oktobra 2007, to je, da medtem ko imajo predelovalna podjetja iz sektorjev ribištva ali kmetijstva pogosto iste vrste dejavnosti, Komisija ni ocenila, da pomoči velikim podjetjem agroživilskega sektorja vsebujejo tveganja izkrivljanja konkurence, in je omogočila državam članicam, da jim odobrijo državne pomoči.

(19) Poleg tega Francija zahteva, naj Komisija podrobno pojasni, zakaj meni, da se velikim podjetjem v letih 2007 in 2008 lahko odobrijo pomoči na podlagi finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva, medtem ko naj se ne bi mogle odobriti istovrstne pomoči, a zgolj iz nacionalnih sredstev.

5. OCENA

(20) Komisija najprej ugotavlja, da je bil razpis projektov Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji za leto 2007 razpisan 2. marca 2007 s skrajnim rokom za odgovor 2. maja 2007, medtem ko so jo francoske oblasti obvestile o svojem namenu, da razpišejo razpis projektov za podjetja iz sektorja ribištva in ribogojstva, šele 24. aprila 2007. Povedano drugače, razpis projektov je bil razpisan, preden je bila Komisija seznanjena s shemo pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, in zlasti preden je lahko izrazila mnenje o združljivosti take sheme s skupnim trgovom. Zato je Komisija najprej vprašala Francijo, ali se dokument, priložen njeni priglasitvi (to je besedilo razpisa projektov z dne 2. marca 2007), nanaša samo na podjetja iz kmetijskega sektorja, kar je Francija potrdila v dopisu z dne 11. julija 2007 („Prvi razpis projektov je bil omejen na podjetja iz kmetijskega sektorja [...], zato bodo v razpisu projektov Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji omenjena podjetja za trženje in predelavo v sektorju ribištva in ribogojstva šele, ko bo odobrena sedanja shema pomoči.“ V nasprotnem primeru bi se shema pomoči prekvalificirala v nezakonito pomoč (nepričlašeno) v smislu člena 1(f) Uredbe (ES) št. 659/1999.

(21) Enako vprašanje se postavlja za novi razpis z dne 17. decembra 2007, za katerega je Komisija izvedla šele po začetku formalnega postopka preiskave (glej uvodno izjavo 9). Ta novi razpis natančno povzema pogoje razpisa projektov za leto 2007 in torej izrecno ne omenja podjetij za trženje in predelavo iz sektorja ribištva in ribogojstva, vendar se enako kot prejšnji razpis projektov sklicuje na Prilogo I k Pogodbi ES (ki zajema ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva) in Uredbo (ES) št. 1198/2006.

(22) Vendar pa Komisija opozarja, da odobritev državne pomoči ni samodejna in da država članica ne more

vnaprej sklepati, kakšna bo odločitev Komisije, dokler pregled sheme pomoči ni končan. Zato Komisija ne more sprejeti trditve, po kateri je „zamuda pri odobritvi [zadevne sheme pomoči] že preprečila predelovalnim podjetjem v ribiškem sektorju sodelovanje pri razpisu projektov Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji za leto 2007“. Prav tako ne more sprejeti, da je bil razpisan drugi razpis, ne da bi bila izrecno izključena možnost, da podjetja iz sektorja ribištva v letu 2008 prejmejo subvencije tega sklada, ali vsaj ne da bi bilo navedeno, da je bila ta možnost pogojena s predhodno odobritvijo Komisije.

(23) V skladu s členom 87(1) Pogodbe ES je „vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgovom, kolikor vpliva na trgovino med državami članicami“.

(24) Pri zadevnih pomočeh v obliki subvencij, ki se financirajo iz državnega proračuna, (glej uvodno izjavo 7), gre zgotovo za državno pomoč.

(25) Ker je bila odločitev za te subvencije sprejeta na nacionalni ravni, potem ko so službe ministrstva za kmetijstvo in ribištvo izbrale projekte, predložene na podlagi razpisa projektov, se pomoč pripisuje državi.

(26) Priglašeni ukrepi bi lahko vplivali na trgovino med državami članicami in izkrivljali konkurenco, ker dajejo prednost nacionalni proizvodnji predelanih ribiških proizvodov na škodo proizvodnje v drugih državah članicah.

(27) Zato gre pri pomoči, ki je predmet te odločbe, za državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

(28) Glede na to, da gre za pomoč sektorju ribištva in ribogojstva, je treba to pomoč analizirati z vidika smernic. V točki 5.3 smernic je namreč določeno, da se uporabljajo od 1. aprila 2008 „za vse državne pomoči, ki so priglašene ali bi se morale uporabljati po tem datumu“. Ker so francoske oblasti navedle, da so čakale na odobritev Komisije, da bi bila podjetja sektorja ribištva in ribogojstva lahko upravičena do te sheme pomoči, Komisija meni, da ta ni bila uporabljena in da bi jo bilo posledično treba analizirati z vidika smernic.

- (29) V točki 3.2 se smernice sklicujejo na merila iz Uredbe (ES) št. 1198/2006. Zato je treba združljivost zadevnih shem pomoči s skupnim trgom preučiti z vidika te uredbe.
- (30) Komisija pripominja, da so ukrepi, upravičeni do podpore ESR na področju predelave in trženja v skladu z Uredbo (ES) št. 1198/2006, namenjeni samo malim in srednjim podjetjem. Zato Komisija meni, da shema pomoči, ki je predmet te odločbe in se nanaša na podjetja razen malih in srednjih podjetij, ne izpolnjuje meril za posredovanje ESR.
- (31) Francoske oblasti te analize ne izpodbijajo, saj navajajo, da „se je razpis projektov št. 2 nanašal samo na velika podjetja iz sektorja predelave in trženja morske hrane, to je na podjetja z več kot 750 zaposlenimi in s prometom nad 200 milijonov EUR, ker so ta podjetja izključena iz ESR, kot je primer pri podjetjih za predelavo kmetijskih proizvodov. [...] Francoske oblasti se zavedajo, da ob branju smernic o ribištvo in ribogojstvu za leto 2004 v povezavi s členom 104 Uredbe (ES) št. 1198/2006 o Evropskem skladu za ribištvo Komisija mora navesti, da velika podjetja ne morejo biti prejemniki javnih pomoči.“
- (32) Kljub temu pa Francija zadevno shemo pomoči utemeljuje s prizadevanjem za uskladitev položaja podjetij v sektorju ribištva in ribogojstva glede odobritve javnih pomoči s položajem podjetij v kmetijskem sektorju, za katere je bila podobna shema pomoči odobrena leta 2004. Vendar pa ker gre za shemo pomoči, namenjeno sektorju ribištva in ribogojstva, za katerega so bile sprejete posebne smernice, Komisija ne more sprejeti dejstva, da obstaja istovrstna shema pomoči, odobrena za drug sektor dejavnosti. Poleg tega Komisija opozarja, da se je shema pomoči podjetjem v kmetijskem sektorju izjemoma ohranila do 31. decembra 2008 v skladu s točko 196 smernic Skupnosti o državnih pomočeh v kmetijstvu in gozdarstvu za obdobje 2007–2013⁽⁸⁾. Vendar pa gre v tem primeru za novo shemo pomoči, ki se uporablja za podjetja iz sektorja ribištva in ribogojstva. Navedeno shemo je torej treba preučiti z vidika pravil, ki se uporabljajo za ta sektor, in ne po analogiji z drugo veljavno shemo za drug sektor dejavnosti, ki je odobrena na podlagi drugačnih pravil od pravil za državne pomoči v sektorju ribištva in ribogojstva. Zato te utemeljitve ni mogoče sprejeti.
- (33) Prav tako ni mogoče sprejeti analogije s pomočmi za velika podjetja, ki se lahko odobrijo v letih 2007 in 2008 na podlagi finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva, za utemeljitev uvedbe nove, zgolj nacionalne sheme pomoči za ta podjetja (glej uvodno izjavo 19). Pravila o upravljanju programov strukturnih intervencij in pomoči, odobrenih v tem okviru, ter pravila o državnih pomočeh so namreč neodvisna ena od drugih, razen pri izrecnem sklicevanju (kot je primer pri smernicah, ki se nanašajo na merila, določena v Uredbi (ES) št. 1198/2006). Zato dejstvo, da se pomoči lahko še vedno odobrijo na podlagi programa 1999–2006 finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva iz razlogov, vezanih izključno na izvrševanja proračuna, ne vpliva na pravila, ki se uporabljajo za sedanjo shemo pomoči.

6. SKLEP

- (34) Na podlagi analize, razvite v delu 6, je treba skleniti, da je shema pomoči, ki jo je dodelil Sklad za strateške intervencije v agroživilski industriji podjetjem iz sektorja ribištva in ribogojstva in jo je Francija priglasila 24. aprila 2007, nezdružljiva s skupnim trgom –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Shema državne pomoči, ki jo Francija namerava izvajati za subvencioniranje podjetij za predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva prek Sklada za strateške intervencije v agroživilski industriji, je nezdružljiva s skupnim trgom.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Republiko Francijo.

V Bruslju, 4. junija 2008

Za Komisijo,
Joe BORG
Član Komisije

⁽⁸⁾ UL C 319, 27.12.2006, str. 1.

SKLEP KOMISIJE

z dne 11. septembra 2008

o finančnem prispevku Skupnosti, namenjenemu Mednarodnemu uradu za živalske kužne bolezni (OIE) za dejavnosti na področju podatkov o živalskih boleznih

(2008/739/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Odločbe Sveta 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o odhodkih na področju veterine ⁽¹⁾ in zlasti člena 20 Odločbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Odločbo 90/424/EGS lahko Skupnost izvaja ali pomaga državam članicam ali mednarodnim organizacijam pri izvajanju znanstveno-tehničnih ukrepov, potrebnih za oblikovanje veterinarske zakonodaje Skupnosti in razvoj izobraževanja ali usposabljanja na področju veterine.

(2) Direktiva Sveta 82/894/EGS z dne 21. decembra 1982 o prijavljanju živalskih boleznih v Skupnosti ⁽²⁾ določa sistem za prijavljanje izbruhov katere koli bolezni iz Priloge I k Direktivi (v nadaljnjem besedilu: sistem Skupnosti za prijavljanje živalskih boleznih).

(3) Mednarodni urad za živalske kužne bolezni (OIE) je predstavniška medvladna organizacija, ki je odgovorna za izboljšanje zdravja živali po celem svetu. Na področju podatkov o boleznih ima OIE edinstvene izkušnje z razvojem Svetovne baze podatkov o zdravju živali (WAHID), vmesnikom, ki omogoča dostop do številnih podatkov o živalskih boleznih. WAHID uporabljajo vse države članice OIE, tudi države članice Evropske unije.

(4) V sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o novi strategiji za zdravstveno varstvo živali za Evropsko unijo (2007–2013) – „Bolje preprečiti kot zdraviti“ ⁽³⁾ so preprečevanje in nadzorovanje nevarnosti, povezanih z živalmi, ter pripravljenost na krizo opredeljeni kot temelji nove strategije za zdravstveno varstvo živali. V sporočilu je poudarjeno zlasti, da so podatki, pridobljeni s pomočjo spremljanja in nadzora ter programi, ki jih izvajajo veterinarji, za institucije in vlade Skupnosti ključni znanstveni dokazi pri sprejemanju odločitev o preprečevanju bolezni in nadzornih ukrepih.

(5) V skladu z navedenim sporočilom bo pričakovana posledica nove strategije za zdravstveno varstvo živali prilagoditev sistema Skupnosti za prijavljanje živalskih boleznih. Kot drugo pričakovano posledico sporočilo navaja poenostavitev veljavne veterinarske zakonodaje Skupnosti, ki se bo skušala približati mednarodnim standardom, vključno s standardi OIE.

(6) Za razvoj veterinarske zakonodaje Skupnosti je zato primerno pripraviti ukrepe v partnerstvu z OIE, da bi se sistem Skupnosti za prijavljanje živalskih boleznih uskladi z WAHID, zbiranjem epidemioloških podatkov in zlasti oblikovanjem podatkovnih nizov, zbirki podatkov ter protokolov za izmenjavo podatkov. Zato je primerno, da Skupnost zagotovi finančni prispevek za Mednarodni urad za živalske kužne bolezni (OIE) v podporo razvoju informacijskega sistema o živalskih boleznih za obdobje 2008–2012. Treba je določiti najvišji znesek navedenega prispevka.

(7) Za preprečevanje nevarnosti za zdravje živali na ozemlju Skupnosti je odločilnega pomena zbiranje, analiziranje in povzemanje podatkov o zdravju živali na Balkanu, Kavkazu ter sredozemskih območjih, zlasti v zvezi z boleznimi, ki se razširijo čez meje. Vendar ti podatki niso vedno takoj na voljo.

⁽¹⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 19.

⁽²⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 58.

⁽³⁾ COM(2007) 539 konč.

- (8) OIE je razvil pripomoček za oceno opravljanja veterinarskih storitev (v nadaljnjem besedilu: pripomoček OIE PVS). Navedeni pripomoček bo veterinarskim službam v državah članicah OIE pomagal ugotoviti njihovo trenutno raven učinkovitosti ter opredeliti vrzeli in pomanjkljivosti v zvezi z njihovo zmožnostjo izpolnjevanja mednarodnih standardov OIE. Pripomoček OIE PVS se uporablja tudi za zbiranje podatkov o zdravju živali v državah članicah OIE. Skupnost mora zato analizirati dejavnosti in podatke, pridobljene z navedenim pripomočkom na Balkanu, Kavkazu ter sredozemskih območjih.
- (9) Zato je primerno, da Skupnost zagotovi finančni prispevek za pomoč OIE pri razvoju in analizi dejavnosti, povezanih z zdravjem živali, na Balkanu, Kavkazu in sredozemskih območjih. Treba je določiti najvišji znesek navedenega prispevka.
- (10) Člen 168(1)(c) Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ določa, da se lahko dotacije dodelijo brez razpisa za zbiranje predlogov organom, ki imajo pravno ali dejansko monopol, ki je primerno utemeljen v sklepu o dodelitvi dotacije.
- (11) OIE ima dejanski monopol v svojem sektorju, od svoje ustanovitve z mednarodnim sporazumom, podpisanim 25. januarja 1924. OIE je medvladna organizacija, ki je odgovorna za izboljšanje zdravja živali po celem svetu in jo Svetovna trgovinska organizacija (STO) priznava kot referenčno organizacijo. Razpis za zbiranje predlogov v skladu s tem sklepom za dodelitev finančnega prispevka navedeni organizaciji zato ni potreben.
- (12) Ukrepi, predvideni s tem sklepom, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SKLENILA:

Člen 1

V skladu s členom 19 Odločbe 90/424/EGS se Mednarodnemu uradu za živalske kužne bolezni (OIE) za obdobje 2008–2012 dodeli finančni prispevek Skupnosti v višini največ 750 000 EUR za razvoj informacijskega sistema o živalskih boleznih.

Člen 2

V skladu s členom 19 Odločbe 90/424/EGS se Mednarodnemu uradu za živalske kužne bolezni (OIE) za obdobje 2008–2012 dodeli finančni prispevek Skupnosti v višini največ 250 000 EUR za analizo dejavnosti, povezanih z zdravjem živali na Balkanu, Kavkazu in sredozemskih območjih.

Člen 3

Finančni prispevki iz členov 1 in 2 se financirajo iz proračunske vrstice 17 04 02 01 proračuna Evropskih skupnosti za leto 2008.

V Bruslju, 11. septembra 2008

Za Komisijo
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 12. septembra 2008

o načelnem priznavanju popolnosti dokumentacije, predložene v podroben pregled zaradi možne vključitve spinetoram v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 4965)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/740/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

aktivno snov, izpolnjuje zahteve iz Priloge III k Direktivi 91/414/EGS.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽¹⁾ in zlasti člena 6(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (5) Ta odločba ne sme posegati v pravico Komisije, da za razjasnitev nekaterih točk v dokumentaciji od vlagatelja zahteva predložitev dodatnih podatkov ali informacij.
- (6) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

(1) Direktiva 91/414/EGS predvideva oblikovanje skupnostnega seznama aktivnih snovi, dovoljenih za uporabo v fitofarmaceutskih sredstvih.

(2) Družba Dow AgroSciences je 17. oktobra 2007 organom Združenega kraljestva predložila dokumentacijo za aktivno snov spinetoram z zahtevkom za njeno vključitev v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS.

(3) Organi Združenega kraljestva so Komisiji sporočili, da je po predhodnem pregledu dokumentacije za zadevno aktivno snov videti, da dokumentacija izpolnjuje zahteve po podatkih in informacijah iz Priloge II k Direktivi 91/414/EGS. Poleg tega organi menijo, da predložena dokumentacija vsebuje zahtevane podatke in informacije iz Priloge III k Direktivi 91/414/EGS za eno fitofarmaceutsko sredstvo, ki vsebuje zadevno aktivno snov. Vlagatelj je v skladu s členom 6(2) Direktive 91/414/EGS dokumentacijo naknadno posredoval Komisiji in drugim državam članicam, predložena pa je bila Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

(4) S to odločbo je treba na ravni Skupnosti uradno potrditi, da dokumentacija načeloma izpolnjuje zahteve po podatkih in informacijah iz Priloge II in da za najmanj eno fitofarmaceutsko sredstvo, ki vsebuje zadevno

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Brez poseganja v člen 6(4) Direktive 91/414/EGS dokumentacija o aktivni snovi, opredeljeni v Prilogi k tej odločbi, ki je bila predložena Komisiji in državam članicam zaradi vključitve navedene snovi v Prilogo I k navedeni direktivi, načeloma izpolnjuje zahteve po podatkih in informacijah iz Priloge II k navedeni direktivi.

Dokumentacija ob upoštevanju predlagane uporabe izpolnjuje tudi zahteve po podatkih in informacijah iz Priloge III k navedeni direktivi za eno fitofarmaceutsko sredstvo, ki vsebuje to aktivno snov.

Člen 2

Država članica poročevalka opravi podroben pregled dokumentacije iz člena 1 ter čim prej in najpozneje v enem letu po objavi te odločbe v *Uradnem listu Evropske unije* sporoči Komisiji ugotovitve pregleda in priporočilo o vključitvi ali ne vključitvi aktivne snovi iz člena 1 v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS ter vse pogoje za navedeno vključitev.

⁽¹⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 12. septembra 2008

Za Komisijo
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

PRILOGA

Aktivna snov, na katero se nanaša ta odločba

Splošno ime, identifikacijska številka CIPAC	Vlagatelj	Datum vložitve zahtevka	Država članica poročevalka
Spinetoram Št. CIPAC: 802	Dow Agrosciences	17. oktober 2007	Združeno kraljestvo

IV

(Drugi akti)

EVROPSKI GOSPODARSKI PROSTOR

NADZORI ORGAN EFTE

ODLOČBA NADZORNEGA ORGANA EFTE

št. 127/07/COL

z dne 18. aprila 2007

o pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je Norveški raziskovalni svet dodelil v povezavi z razvojem programske opreme turborouter (Norveška)

NADZORNI ORGAN EFTE JE ⁽¹⁾ –

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾ in zlasti členov 61 do 63 ter Protokola 26 Sporazuma,

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča ⁽³⁾ in zlasti člena 24 Sporazuma,

OB UPOŠTEVANJU člena 1(2) in (3) dela I in členov 1, 4, 6, 7(3), 10, 13, 14, 16 in 20 ter dela II Protokola 3 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču ⁽⁴⁾,

OB UPOŠTEVANJU Smernic Nadzornega organa ⁽⁵⁾ o uporabi in razlagi členov 61 in 62 Sporazuma EGP ter zlasti poglavja 14 „Pomoč za raziskave in razvoj“,

OB UPOŠTEVANJU Odločbe Nadzornega organa št. 195/04/COL z dne 14. julija 2004 o izvedbenih določbah iz člena 27 v delu II Protokola 3 ⁽⁶⁾,

OB UPOŠTEVANJU Odločbe Nadzornega organa št. 217/94/COL z dne 1. decembra 1994 o predlogu ustreznih ukrepov za Norveško, med drugim, o shemi pomoči za programe industrijskih raziskav in razvoja,

OB UPOŠTEVANJU, da je Norveška sprejela predlagane ustrezne ukrepe v dopisu z dne 19. decembra 1994,

OB UPOŠTEVANJU upoštevanju Odločbe Nadzornega organa št. 60/06/COL z dne 8. marca 2006, o sprožitvi formalnega postopka preiskave glede pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je dodelil Norveški raziskovalni svet v povezavi z razvojem programske opreme turborouter ⁽⁷⁾,

PO POZIVU vsem zainteresiranim strankam, da predložijo svoje pripombe na to odločbo in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. DEJSTVA

1. Postopek

V dopisu z dne 5. marca 2002 (dok. št. 02-1733-A) je Nadzorni organ prejel pritožbo, v kateri je bilo navedeno, da je Norveška preko Norveškega raziskovalnega sveta (v nadaljevanju „NRS“) dodelila državno pomoč različnim raziskovalnim projektom, povezanim z razvojem programske opreme turborouter.

⁽¹⁾ V nadaljnjem besedilu „Nadzorni organ“.

⁽²⁾ V nadaljnjem besedilu „Sporazum EGP“.

⁽³⁾ V nadaljnjem besedilu „Sporazum o nadzornem organu in sodišču“.

⁽⁴⁾ V nadaljnjem besedilu „Protokol 3“.

⁽⁵⁾ Postopkovna in vsebinska pravila na področju državne pomoči, smernice za uporabo in razlago členov 61 in 62 Sporazuma EGP in člena 1 Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču, ki jih je Nadzorni organ Efte sprejel in izdal dne 19. januarja 1994, objavljena v UL 1994 L 231 in Dopolnilih EGP z dne 3.9.1994 št. 32. V nadaljnjem besedilu „Smernice“.

⁽⁶⁾ Objavljene v UL L 139, 25.5.2006, str. 37 in Dopolnilu EGP št. 26 z dne 25.5.2006, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 258 26.10.2006, str. 42.

Nadzorni organ je zahteval informacijo od norveških organov z dopisom z dne 26. aprila 2002 (dok.št. 02-2605-D). Ministrstvo za trgovino in industrijo je odgovorilo z dopisom z dne 3. junija 2002 (dok. št. 02-4177-A), ki je vključevalo pripombe NRS o tako imenovanem projektu turborouter.

Po obširnem dopisovanju ⁽⁸⁾ je Nadzorni organ 8. marca 2006 (dogodek št. 363353) obvestil norveške organe, da se je odločil začeti postopek v skladu s členom 1(2) v delu I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču glede pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je dodelil Norveški raziskovalni svet v povezavi z razvojem programske opreme turborouter.

V dopisu z dne 7. aprila 2006 so norveški organi predložili pripombe k odločbi Nadzornega organa, da sproži formalni postopek preiskave.

Odločba Nadzornega organa št. 60/06/COL o sprožitvi postopka je bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije in Dopolnilu EGP k Uradnemu listu Evropske unije ⁽⁹⁾. Nadzorni organ je pozval zainteresirane stranke k predložitvi pripomb.

Prejel je pripombe od ene zainteresirane stranke. V dopisu z dne 1. decembra 2006 (dogodek št. 400677) je Nadzorni organ posredoval te pripombe norveškimi organi. Norveški organi so predložili svoje pripombe v dopisu ministrstva za državno upravo in reforme z dne 8. januarja 2007 (dogodek št. 405517), v katerem je bil posredovan dopis ministrstva za izobraževanje in raziskovalno delo z dne 5. januarja 2007.

2. Štirje projekti, povezani z razvojem programske opreme turborouter, podprti s sredstvi NRS

2.1 Opis projektov

V nadaljevanju je Nadzorni organ pripravil le kratek opis projektov, ki se ocenjujejo. Podrobni opisi posameznih projektov so navedeni v Odločbi Nadzornega organa št. 60/06/COL ⁽¹⁰⁾.

⁽⁸⁾ Podrobnejše informacije o različnem dopisovanju med Nadzornim organom in norveškimi oblastmi so razvidne iz odločbe Nadzornega organa, s katero je sprožil postopek formalne preiskave, to je Odločba št. 60/06/COL, objavljena v UL C 258 26.10.2006, str. 42 in Dopolnilu EGP št. 53 z dne 26.10.2006, str. 15.

⁽⁹⁾ Glej opombo 7.

⁽¹⁰⁾ Glej opombo 7.

2.1.1 Projekt 40049 – Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki (prva različica programske opreme turborouter)

Turborouter je orodje ⁽¹¹⁾ za boljše načrtovanje časovnega razporeda plovil, to je za odločanje, kateri ladji dodeliti različne tovore. Združuje znanje in izkušnje načrtovalcev z računskimi sposobnostmi računalnika. Turborouter temelji na elektronskih pomorskih kartah z možnostjo prikaza informacij o razporedu ter vključuje zbirko podatkov za plovila, pristanišča, tovore itd; samodejen izračun razdalj med pristanišči; poročila o položaju plovil in samodejno posodabljanje ocenjenega časa prihoda; kompleksno optimizacijo postopkov za razporejanje plovil in prikaz razporeda ali izračun razporeda pri ročnem načrtovanju.

Prvo različico pilotske programske opreme turborouter so razvili v prvem letu raziskav enega od podprojektov Projekta 40049 „Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki“, imenovanem „Postopki in analitična orodja za razvoj in delovanje integriranih transportnih in logističnih verig“.

2.1.2 Nadaljnji razvoj programske opreme turborouter

Po informacijah norveških organov je NRS izbral več projektov, povezanih z razvojem paketa programske opreme turborouter za podporo za raziskave in razvoj.

2.1.2.1 Projekt 138811 – AlgOpt

Cilj tega projekta ⁽¹²⁾ je bil razviti in izvesti uporabne preskuse algoritmov za izračun optimalne uporabe ladjevja ob upoštevanju obveznosti natovarjanja tovora za različne stranke, zahtev glede časa natovarjanja in raztovarjanja v namembnem pristanišču, možnosti prevoza skupnega tovora omejenega števila razsutih tovorov na vsaki vožnji, kot tudi omejitev, ki pomenijo, da vsa vključena plovila niso primerna za prevoz tovora za vse stranke ali v vsa pristanišča. Algoritme bi bilo treba vključiti v zasnovano programske opreme, ki bi uporabnikom omogočila popoln nadzor in možnost razveljavljanja predlogov, izračunanih z algoritmi.

Po informacijah, posredovanih od norveških organov, je bil projekt AlgOpt samo predhodna študija, ki je opredelila uporabnikove zahteve in raziskala izvedljivost uporabe turborouterja za pogodbenega partnerja, podjetje Beltship Management AS.

⁽¹¹⁾ Informacije v nadaljevanju so iz brošure „TurboRouter Vessel schedule optimizing software“, ki je na voljo na spletni strani Marinteka: <http://www.marintek.no>

⁽¹²⁾ Informacije so s spletne strani Marinteka: <http://www.marintek.no>

2.1.2.2 Projekt 144265 – Shiplog II

Projekt Shiplog se je ukvarjal predvsem s pomorskim prevozom. Ta projekt⁽¹³⁾ naj bi uporabljal rezultate prejšnjega projekta, imenovanega Shiplog (ki ni vključeval uporabe turborouterja), da bi se osredotočil na zahteve dostave blaga od-vrat-do-vrat, kadar je pomorski promet ključni dejavnik. Ena od glavnih dejavnosti je zadevala vključevanje sistema za upravljanje prevozne verige (TCMS) in turborouterja, ki bi določila vmesnik in prikazala izmenjavo podatkov med turborouterjem in prikazovalnikom TCMS. Projekt ni izpolnil svojega cilja, predvsem zato, ker sistema TCMS in turborouterja ni bilo mogoče uspešno združiti.

2.1.2.3 Projekt 144214 – Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu

Cilj predkonkurenčnega raziskovalnega projekta „Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu“ je bil razviti algoritme za napredno optimizacijo in razporejanje zelo zapletenih dejavnosti v prometu z ladijskimi tovari. Norveški organi so pojasnili, da je knjižnica algoritmov posebej povezana s prometom in podjetjem, in mora zato biti v lasti podjetja, ne pa del standardnega „orodja“ programa turborouter.

2.2. Opis odnosa med štirimi dodeljenimi pomočmi in norveško shemo pomoči za programe industrijskih raziskav in razvoja

Glede na informacije, ki so jih zagotovili norveški organi, je bila s to odločbo v okviru sheme pomoči „programi industrijskih raziskav in razvoja“ (*brakerstyrte forskningsprogrammer*) pomoč dodeljena štirim projektom.

Shemo pomoči, imenovano „programi industrijskih raziskav in razvoja“ (*brakerstyrte forskningsprogrammer*), ki jo je dodelil NRS, so uvedli pred začetkom veljavnosti Sporazuma EGP.

Decembra 1994 je Nadzorni organ sprejel odločbo o več shemah pomoči za raziskave in razvoj, ki so na Norveškem obstajale pred začetkom veljavnosti Sporazuma EGP, med drugimi o shemi pomoči program industrijskih raziskav in razvoja (*rakerstyrte forskningsprogrammer*, št. primera 93-183). V tej odločbi je Nadzorni organ predlagal ustrezne ukrepe za usklajitev te pomoči s predpisi o državni pomoči Sporazuma EGP⁽¹⁴⁾. Nadzorni organ je Norveški še posebej predlagal uvedbo natančnejših določb, ki bi zagotavljale, da je pomoč bila dodeljena v skladu z načeli, določenimi v poglavju 14 Smernic o državni pomoči.

⁽¹³⁾ Informacije so s spletne strani Marinteka: <http://www.marintek.no>

⁽¹⁴⁾ Odločba Nadzornega organa Efte št. 217/94/COL z dne 1.12.1994. Sheme, zajete v tej odločbi so bile: pogodbe o industrijskih raziskavah in razvoju (primer 93-147) in pogodbe o javnih raziskavah in razvoju (primer 93-182), ki jih je podelil SND, in projekti industrijskih raziskav in razvoja (primer 93-181) ter programi industrijskih raziskav in razvoja (primer 93-183), ki jih je podelil NRS.

Norveška je sprejela ustrezne ukrepe, ki jih je Nadzorni organ predlagal v dopisu z dne 19. decembra 1994. Sprejetje ustreznih ukrepov je pomenilo, da bi se pomoč v okviru programa industrijskih raziskav in razvoja dodelila v skladu z določbami Smernic Nadzornega organa o raziskavah in razvoju, kot so bile sprejete leta 1994.

NRS je pomoč tem projektom dodelil v okviru sheme programa industrijskih raziskav in razvoja.

3. Dvomi Nadzornega organa, izraženi v Odločbi št. 60/06/COL

Nadzorni organ se je 8. marca odločil sprožiti formalni postopek preiskave iz člena 1(2) v delu II Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču o pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je NRS dodelil v povezavi z razvojem programske opreme turborouter (Odločba št. 60/06/COL). V uvodni odločbi je Nadzorni organ opisal pritožbo, štiri projekte, povezane z razvojem programske opreme turborouter, podprte s sredstvi NRS, in odnos med štirimi dodeljenimi pomočmi in norveško shemo za programe industrijskih raziskav in razvoja.

Nadzorni organ je podrobno ocenil veljavni pravni okvir za ocenitev štirih zadevnih projektov⁽¹⁵⁾. Po sprejetju ustreznih ukrepov, predlaganih v Odločbi Nadzornega organa št. 217/94/COL, je morala biti vsaka pomoč v okviru programa industrijskih raziskav in razvoja dodeljena v skladu s Smernicami o raziskavah in razvoju iz leta 1994. Zato nobena pomoč, dodeljena po shemi programov industrijskih raziskav in razvoja, ki ne ustreza določbam Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994, ne bi sodila na področje uporabe sheme. To bi torej bila nova posamezna pomoč, ki bi jo kot takšno morali posebej priglasiti Nadzornemu organu ter jo oceniti na podlagi Smernic o raziskavah in razvoju, ki so veljale v času dodelitve pomoči.

Kar zadeva razloge za začetek formalne preiskave je Nadzorni organ v več točkah izrazil dvom, da so štirje zadevni projekti raziskav in razvoja dobili podporo v okviru sheme pomoči programov industrijskih raziskav in razvoja.

Nadzorni organ je imel pomisleke, ali ti projekti niso prestopili stopnje uporabne ali predkonkurenčne raziskave in postali tržni proizvod. Meja med pilotskim projektom, ki ga ni mogoče tržno uporabiti, in tržnim končnim proizvodom, se v danem primeru zdi zelo nejasna, ker je treba programsko opremo nanovo prilagoditi za vsako novo aplikacijo, ki je lastna vsakemu končnemu uporabniku. Nadzorni organ se je spraševal, v kolikšni meri je lahko nadaljnji razvoj programske opreme turborouter za uporabo pri razvijajočih se aplikacijah, ki izpolnjujejo konkretne potrebe končnih uporabnikov, zajet v opredelitev pojma uporabne raziskave.

⁽¹⁵⁾ Glej razdelek II.1 Odločbe št. 60/06/COL, stran 11 in naslednje.

Na podlagi razpoložljivih informacij na tej stopnji postopka Nadzorni organ ni mogel ugotoviti, ali so bili ti projekti pravilno razvrščeni kot predkonkurenčne razvojne dejavnosti, ali pa so bili nasprotno že preblizu tržni uporabnosti, da bi bili lahko upravičeni do državne pomoči.

Poleg tega je Nadzorni organ dvomil o ustreznosti financiranja projektov, še zlasti glede dejstva, ali so prejemniki pomoči za projekte dejansko plačali lastne prispevke v naravi.

Po argumentih, ki jih je navedel pritožnik, je Nadzorni organ dvomil, ali niso skupnih stroškov umetno povečali, da bi pokrili operativne stroške podjetij prejemnikov pomoči in ali so dejanski raziskovalni stroški projektov ustrezali zneskom, ki jih je dodelil NRS.

Nadzornemu organu se je zdelo, da je Marintek, raziskovalni zavod, ki je razvil prvo programsko opremo turborouter, imel potrebno strokovno znanje in izkušnje in tehnološko usposobljenost za projekt. Zato se je zdelo primerno domnevati, da bo večino dela opravilo njegovo osebje. To bi načeloma pomenilo, da bi vključenost osebja sodelujočih podjetij najverjetneje bila povezana z opredelitvijo potreb uporabnikov in/ali, do neke mere, s preskušanjem. Kolikor prispevek v naravi sodelujočih podjetij ni ustrezal stroškom raziskave, bi bili skupni stroški raziskovalnega projekta nižji in intenzivnost pomoči ustrezno večja.

Zato je imel Nadzorni organ pomisleke, ali so zgoraj navedeni projekti prejeli pomoč v skladu z veljavnimi Smernicami o raziskavah in razvoju in tudi ali prejemniki pomoči niso uporabili v nasprotju s sprejetimi ustreznimi ukrepi pri shemi programov industrijskih raziskav in razvoja.

4. Pripombe tretjih strank

Nadzorni organ je 24. novembra 2006 prejel pripombe od ene zainteresirane stranke, ki so bile bolj splošne narave in ne neposredno vezane na dvome, ki jih je izrekel v Odločbi št. 60/06/COL, s katero je sprožil formalni postopek preiskave o pomoči za raziskave in razvoj, dodeljeni v povezavi z razvojem programske opreme turborouter. Ta stranka je navedla, da je norveški raziskovalni svet dodelil precejšnja sredstva novemu projektu, imenovanemu OPTIMAR⁽¹⁶⁾. Ta projekt je v celoti podprt s sredstvi norveškega raziskovalnega sveta za obdobje od 2005 do 2009. Idealno je, da ga usmerja Oddelek za operativne raziskave pri Norveški univerzi za znanost in tehnologijo (v nadaljevanju „NTNU“) v Trondheimu. Končni cilj projekta je nadalje razvijati turborouter v tržni proizvod in ta postopek že poteka.

Ta stranka je dodala: „Prof. Marielle Christiansen (vodja projekta OPTIMAR) iz Trondheima meni, da podjetja zelo težko sodelujejo in izkoristijo rezultate tega programa, za katerega velja, da je javni raziskovalni program za razširjanje baze za vsa norveška podjetja, ker že tesno sodelujejo s podjetjema SINTEF in MARINTEK in so obljubila, da bodo s temi gospodarskimi organizacijami delili rezultate raziskav (SINTEF in MARINTEK sta zavoda v Trondheimu, ki sta zaradi številnih razlogov tesno povezana s Tehnično univerzo NTNU).“

Po mnenju te stranke je „turborouter v tej zadevi pravi skupni element, saj vse osebje, ki dela na Tehnični univerzi/oddelku za operativne raziskave/Marinteku/SINTEFU vidi v TURBOROUTER-ju svoj skupni cilj“.

Stranka trdi, da podjetja, ki razvijajo TURBOROUTER, zdaj preko NTNU dobivajo še več državne pomoči, prikazane kot sredstva za osnovne raziskave.

Končna pripomba je bila, da nobeno od podjetij, ki je prejelo sredstva za njegov razvoj, ni uporabljalo turborouterja, zato ta stranka sklepa, da so bila sredstva, prejeta za raziskovalni projekt, samo subvencije za njihove dnevne dejavnosti.

5. Pripombe norveških organov

5.1 *Pripombe na odločbo Nadzornega organa, da sproži formalni postopek preiskave*

5.1.1 *Pripombe ministrstva za vladno upravo in reforme*

V dopisu z dne 7. aprila 2006 se je ministrstvo za državno upravo in reforme sklicevalo na opis formalnega dopisovanja z norveškimi organi, ki ga je Nadzorni organ navedel v Odločbi št. 60/06/COL. Norveški organi so se nadalje sklicevali na sestanke med Nadzornim organom in norveškimi organi oktobra 2002 in septembra 2004 ter dodali, da sta obe strani imeli sestanek v Bruslju 22. maja 2003.

Norveški organi so poudarili, da v Odločbi Nadzornega organa št. 60/06/COL ni opisano, kako je pomoč za razvoj programa turborouter izkrivljala konkurenco v EGP ali na tretjih trgih. Po njihovem mnenju bi bilo treba to vprašanje razjasniti, ker program raziskav in razvoja turborouter ni dal pričakovanih rezultatov. Čeprav so norveški organi priznali, da se je neopredmeteno strokovno znanje iz tega projekta razširilo na druge projekte raziskav in razvoja, pa se jim ni zdelo očitno, da je to vplivalo na konkurenco na notranjem trgu ali na trgih tretjih držav.

⁽¹⁶⁾ Glej <http://www.iot.ntnu.no/optimar/>

Norveški organi so oporekali nekaterim dejstvom v navedbah pritožnika, ki so bile ponovljene v odločbi Nadzornega organa, še zlasti navedbam iz razdelka tri na strani 3 Odločbe št. 60/06/COL in podpornim navedkom pritožnika.

Norveški organi so se predvsem spraševali, kako je pritožnik lahko razvrstil projekte kot preblizu tržni uporabnosti. Nadalje jih je zanimalo, kako je lahko pritožnik navedel, da se rezultati raziskav in razvoja niso razširili, kljub temu, da je Marintek dobil lastninske pravice za ta program. Nazadnje so se spraševali, kako je pritožnik lahko trdil, da so bili lastni prispevki kapitala sodelujočih podjetij dejansko nižji, kot so bili navedeni v prijavi. Po informacijah NRS so pritožniku zavrnili zahtevek za dostop do prijav in pogodb raziskav in razvoja zaradi varovanja poklicne tajnosti. Na tej podlagi so norveški organi menili, da se zdi, da navedbe pritožnika na splošno niso podkrepjene z zadostnimi dokazi. Norveški organi so še dodali: „Navedbe pritožnika, da so bili prispevki lastnega kapitala zadevnih podjetij nižji od tistih, navedenih v prijavah, tudi pomenijo, da so ta podjetja obtožena zlorabe državne pomoči. To tudi sproži vprašanja, povezana s pravno varnostjo podjetij, ki so sodelovala v projektih turborouter. Te navedbe pritožnika bo zato treba jasno podkrepiti z dokazi.“

5.1.2 Pripombe Norveškega raziskovalnega sveta

V dopisu, priloženem zgoraj navedenemu dopisu ministrstva za vladno upravo in reforme, je Norveški raziskovalni svet (v nadaljevanju „NRS“) predložil pripombe o Odločbi Nadzornega organa št. 60/06/COL. NRS je poudaril, da je Nadzornemu organu poslal vse razpoložljive informacije in zahtevana pojasnila in mu tudi predložil kopije celotne projektne dokumentacije za štiri projekte, povezane z razvojem turborouterja, podprte s sredstvi NRS. Po mnenju NRS je bil edini predmet razprave na sestankih in v dopisovanju do vključno dopisa norveških organov z dne 20. junija 2003 pravilna razvrstitev projektov v skladu s Smernicami za pomoč za raziskave in razvoj.

Glede opisa projektov je NRS navedel, da preglednice opisa financiranja projektov v Odločbi Nadzornega organa št. 60/06/COL niso popolnoma ustrezale številkam v besedilu. Sredstva, ki jih je NRS podelil za projekte, so bila sestavljena iz dveh delov. En del sredstev NRS so bila dejansko zasebna sredstva Norveškega združenja ladjarjev, ostalo pa so bila javna sredstva. Spodnja preglednica, ki je enaka tisti, ki so jo predložili Nadzornemu organu v dopisu z dne 11. aprila 2003, ponazarja stanje. Glede projekta 138811 AlgOpt, preglednica v Odločbi No 60/06/COL podaja številke, kot so bile na začetku projekta. Med izvajanjem je projekt dobil še dodatna sredstva v višini 100 000 NOK, od katerih je 25 000 NOK podelil NRS.

Preglednica 1

Projekti, ki jih je podprl NRS, vključno z razvojem turborouterja

	str. 40049		str. 144265		str. 138811		str. 144214	
	Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki		Shiplog II		AlgOpt		Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu	
	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%
Lastna sredstva	4 500	43	800	13	625	61	1 950	28
Druga zasebna sredstva	0	0	3 250	52	75	7	2 750	39
Druga javna sredstva	0	0	0	0	0	0	0	0
NRS prgr. MARITIM	6 000	57	2 150	35	325	32	2 300	33
od tega Norv. združ. ladj.	1 380	13	750	12	120	12	805	12
od tega javna sredstva	4 620	44	1 400	23	205	20	1 495	21
Skupaj sredstva	10 500	100	6 200	100	1 025	100	7 000	100
Osebe in posredni stroški	8 700	83	800	13	545	53	4 100	59
Nakup R-R	600	6	2 150	35	380	37	2 900	41

	str. 40049		str. 144265		str. 138811		str. 144214	
	Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki		Shiplog II		AlgOpt		Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu	
	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%	1 000 NOK	%
Oprema	450	4	100	2	0	0	0	0
Drugi operativni stroški	750	7	3 150	51	100	10	0	0
Skupaj stroški	10 500	100	6 200	100	1 025	100	7 000	100
Pogodbeni partner	Marintek		UECC		Beltship Management AS		Beltship Management AS	
Sodelujoči	Tehnična univerza NTNU		Marintek		Marintek		Marintek	
			R.S. Platou Shipbrokers				Iver Ships AS	
			Iver Ships AS				Shipnet AS	
			LogIT AS				Laycon Solutions AS	
			Lorentsen & Stemoco AS					
			Astrup Fearnleys AS					
			DFDS Tollpost Globe					
			Shipnet AS					
			Wallenius Wilhelmsen					
			SINTEF Tele og data					
Obdobje projekta	jan. 1996–dec. 1998		jan. 2001–dec. 2002		jan. 2000–okt. 2000		jan 2001–dec. 2002	

Glede pripombe Nadzornega organa v Odločbi št. 60/06/COL, da se zdi, da NRS ni nadzoroval, kako so se lastni prispevki prejemnikov pomoči porazdelili na različne dejavnosti in ali so bili dejansko izplačani, je NRS menil, da so v predhodnem dopisovanju z Nadzornim organom opisali, kako so nadzirali upravičene stroške pred plačilom pomoči pogodbenemu partnerju in kako so bili izplačani različni prispevki ⁽¹⁷⁾.

Glede razvrščanja projektov 138811 AlgOpt, 144265 Shiplog II in 144214 Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu je NRS ponovno navedel, da so bili vsi trije projekti razvrščeni na področje predkonkurenčnega razvoja na podlagi temeljite presoje in ocene aplikacij projekta v skladu s postopki NRS in smernicami za ocenjevanje projekta. Ti postopki in smernice so bili vzpostavljeni, da bi zagotovili, da

je pomoč, dodeljena v okviru sheme pomoči programov industrijskih raziskav in razvoja, v skladu z načeli, določenimi v poglavju 14 Smernic o državni pomoči.

NRS je pojasnil, da obstaja notranji sistem zagotavljanja kakovosti dejavnosti NRS. Ta sistem se imenuje DOKSY. Vsebuje obsežno dokumentacijo smernic, postopkov in praks, po katerih se ravna NRS. Eden od teh dokumentov so smernice za določanje intenzivnosti pomoči, uporabljene za izbrane projekte. Ta interni dokument DOKSY-5-6-1-4-IE, z naslovom „Støtteandel etter EØS-bestemmelser“ (intenzivnost pomoči v skladu s pravili EGP) ustreza Smernicam Nadzornega organa o raziskavah in razvoju. V dokumentu se uporabljajo opredelitve in ustrezne intenzivnosti pomoči v skladu z opredelitvijo različnih stopenj raziskav in razvoja v Smernicah Nadzornega organa o raziskavah in razvoju. Ocena in razvrščanje vseh projektov, ki prejmejo pomoč od NRS, temelji na smernicah DOKSY.

⁽¹⁷⁾ Še zlasti v svojem dopisu z dne 31. januarja 2005, str. 4.

Po letu 1999 so bili poleg DOKSY 5-6-1-4-IE vsi projekti ocenjeni z uporabo računalniškega sistema „Provis“. Provis je opisan v Doksyju št. 5-6-1-2-EE „Projektvurdering i Provis“. V Provisu je vsak projekt ocenjen po enajstih različnih vidikih. Najpomembnejša vidika pri Provisu, povezana z razvrščanjem razredov raziskave, sta vidik št. 3 „Vsebina raziskave“ in vidik št. 9 „Dodatnost“. Pri vsakem od vidikov obstaja več meril ali lastnosti, ki se uporabljajo, da bi označili, v kolikšni meri projekt ustreza vidikom.

V opisu navodila za ocenjevanje vidika št. 3 v Doksyju št. 5-6-1-2-IE je poudarjeno, da „vsebina raziskave označuje, do katere stopnje projekt ustvarja novo znanje“. To merilo je neposredno povezano z opisom industrijskih raziskav v Smernicah o raziskavah in razvoju, v katerih se zahteva, da mora dejavnost biti „ciljno usmerjena k pridobivanju novega znanja“.

V navodilu za ocenjevanje vidika št. 9 v Doksyju št. 5-6-1-2-EE je opisano: „Dodatnost označuje, do katere stopnje bo pomoč Raziskovalnega sveta spodbudila prizadevanja, rezultate in učinke, ki jih ne bi dosegli, če pomoč ne bi bila dodeljena“. Merilo je povezano s smernicami o raziskavah in razvoju, točka 14.7, Spodbujevalen vpliv pomoči za raziskave in razvoj.

Na tej podlagi je NRS trdil, da, ker so bili projekti temeljito ocenjeni v skladu s postopki NRS in smernicami za ocenjevanje projekta, ne bi smelo biti vprašljivo, ali so bili pravilno razvrščeni. Potem ko je bila vložena pritožba in je Nadzorni organ začel predhodno preiskavo, je NRS ponovno pregledal te projekte, a vseeno ni spremenil svojega prvotnega stališča.

„Na sestanku v Bruslju 22. maja 2003 so razpravljali o razvrstitvi določenih dejavnosti pri projektih št. 40049 in 144214. V dopisu z dne 20. junija 2003, ki je bil odgovor na ta sestanek, smo zagovarjali, da je bilo glavno stališče NRS, da bi lahko bile razvrščene kot industrijska raziskava vsaj vse dejavnosti projekta št. 40049, medtem ko bi vse dejavnosti projekta št. 144214 lahko razvrstili vsaj kot predkonkurenčni razvoj. Nadzornemu organu smo vseeno dokazali, da je bil celotni znesek pomoči, dodeljen projektom, znotraj dovoljene meje tehtanega povprečja, kot je določeno v poglavju 14.5.2(5) Smernic o raziskavah in razvoju. To velja tudi v primeru projekta št. 144214, kjer sporne dejavnosti niso podprte. Podobne ocene in izračuni se lahko naredijo tudi za projekta 138811 in 144265. V tej povezavi bi tudi omenili dejstvo, da so pri vseh treh projektih 138811, 144214 in 144265 učinkovito sodelovala podjetja in javne raziskovalne ustanove (v tem primeru Marintek). V skladu s točko 14.5.3(5)(b) Smernic o raziskavah in razvoju bi te dejavnosti, razvrščene kot predkon-

kurenčni razvoj, lahko bile upravičene do 35-odstotne intenzivnosti pomoči. Nadzorni organ je tudi izrazil dvome glede financiranja projektov in intenzivnosti pomoči. Majhne razlike v številkah pri projektu 138811 AlgOpt v preglednici 1 in 2 na strani 17 Odločbe 60/06/COL so pojasnjene v razdelku 1.3.(a) zgoraj. Pravilne številke, vključno s prispevkom norveškega združenja ladjarjev, so podane v preglednici v navedenem razdelku tega dopisa.“

V primeru projekta 144265 Shiplog II je NRS o pripombi Nadzornega organa, da je znesek, ki ga je dodelil NRS, bil enak znesku, potrebnemu za nakup raziskav in razvoja, menil, da to ne pomeni, da zasebnih sredstev, vloženih v Shiplog II, niso uporabili pri dejavnostih raziskav in razvoja: „Pri projektih, ki jih podpira industrija in za katere lahko tudi zasebna podjetja vložijo zahtevek za pomoč, na splošno spodbujamo sodelovanje med zasebnimi podjetji in javnimi zavodi za raziskave in razvoj. Da bi spodbudili takšno sodelovanje, lahko pri nekaterih razpisih za oddajo predlogov za projekte, ki jih podpira industrija, navedemo, da bo zahtevek (vloga/prijava) ugodno ocenjen, če so zunanji nakupi raziskav in razvoja od raziskovalnih ustanov (zavodi ali univerze) vsaj tako visoki, kot je pomoč, ki jo dodeli NRS. Namen takšnega pristopa je zagotoviti spodbude za večja vlaganja zasebnega sektorja pri nakupih raziskav in razvoja od raziskovalnih ustanov. Zato sredstva, ki jih dodeli NRS, natančno ustrezajo znesku, potrebnemu za nakup storitev raziskav in razvoja pri različnih projektih.“

V Odločbi št. 60/06/COL je Nadzorni organ navedel, da je bilo vprašljivo, ali je ta pristop NRS prejemnike pomoči vodil k temu, da so svoje običajne operativne stroške vključili v stroške raziskav in razvoja. Zato se je spraševal, ali niso številke za celotni projekt napihnil, da bi navidezno dobili več javnih sredstev. Po mnenju NRS ni razumljivo, kako bi lahko pristop NRS z vgrajeno strukturo za spodbudo nakupa raziskav in razvoja privedel do takšnih rezultatov.

V svojem dopisu Nadzornemu organu z dne 31. januarja 2005 je NRS pojasnil standardni postopek za dokumentiranje stroškov projekta, ki je veljal v času teh projektov: „Za vključene projekte je moral pogodbeni partner predložiti poročilo z zahtevkom za povračilo stroškov (regnskapsrapport) trikrat letno, v katerem je natančno navedel stroške projekta, vključno s pregledom vključenega osebja (po imenih), število delovnih ur po osebi, in stroške na uro, zaračunane na račun projekta. Poročilo je podpisala odgovorna oseba za projekt. Ob koncu leta zaključni račun preveri in podpiše tudi pooblaščen računovodja. Ta ne sme biti zaposlen pri pogodbenem partnerju. Plačilo NRS je bilo pogojeno z odobritvijo predloženega zaključnega računa.“

NRS je obvestil Nadzorni organ, da je bil v stiku z Evropskim združenjem ladjarjev za prevoz avtomobilov (UECC) in Jebsensom (naslednik podjetja Beltship Management) in da je zahteval dodatno dokumentacijo o stroških, povezanih s temi projekti. Nadzornemu organu je poslal dopis Jebsensa z dne 17. marca 2006 in dopis Evropskega združenja ladjarjev za prevoz avtomobilov z dne 29. marca 2006. Poročila z zahtevkom za povračilo stroškov za projekt 144265 Shiplog II, poslana v dopisu UECC, vključujejo podpisane obračune stroškov sodelujočih partnerjev. Podjetja niso imela nobenega splošnega sistema za beleženje delovnih ur, kar pomeni, da so bile ure, porabljene za projekte, dokumentirane samo v poročilih zahtevkov za povračilo stroškov, ki so se pošiljala NRS trikrat letno. Ni nobene dodatne dokumentacije. Po mnenju NRS to pomeni, da je treba stroške projektov ocenjevati na podlagi poročil z zahtevkom za povračilo stroškov.

NRS je nazadnje poudaril, da so bila ta poročila v skladu s postopki poročanja NRS in da so prejemniki pomoči izpolnili vse svoje obveznosti v skladu s pogodbami o dodelitvi pomoči. NRS meni „če ni jasnih dokazov o nasprotnem, ni nobenega razloga za domnevo, da je prišlo do kakršne koli zlorabe pomoči“.

5.2 Pripombe na pripombe tretje stranke

Norveški organi so predložili svoje pripombe na pripombe tretje stranke v dopisu ministrstva za državno upravo in reforme z dne 8. januarja 2007 (dogodek št. 405517), v katerem je bil posredovan dopis ministrstva za izobraževanje in raziskovalno delo z dne 5. januarja 2007.

Po mnenju norveških organov pripombe v zvezi s projektom OPTIMAR ne zagotavljajo nobenih informacij glede štirih projektov, ki so predmet Odločbe Nadzornega organa št. 60/06/COL: „Čeprav ni izrecno navedeno, se zdi, da tretja stranka meni, da je bila za podporo osnovnega raziskovalnega projekta, imenovanega OPTIMAR (optimizacija pomorskega prevoza in logistike), dodeljena nezakonita državna pomoč. Mi menimo, da temu ni tako. Za podporo projekta OPTIMAR prejme Norveška univerza za znanost in tehnologijo (NTNU) v Trondheimu sredstva od NRS pod številko projekta 1666S6. Industrijski partnerji, ki so sodelovali v štirih prvotnih projektih, ne sodelujejo pri osnovnem raziskovalnem projektu.“

Glede navedb tretje stranke, da turborouterja ne uporablja nobeno od podjetij, ki je prejelo sredstva, NRS meni, da tudi če bi temu res bilo tako, to ni argument za nezakonito uporabo državne pomoči v primeru štirih projektov, ki so predmet Odločbe Nadzornega organa št. 60/06/COL. Ena od najbolj značilnih lastnosti raziskav in razvoja je prisotnost tveganja. Včasih se rezultate raziskav lahko uporabi pri poslovanju ali kot tržne proizvode oziroma storitve, včasih pa ne.

II. PRESOJA

1. Prisotnost državne pomoči

1.1 Državna pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP

Člen 61(1) Sporazuma EGP se glasi:

„Razen če ta sporazum ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodelijo države članice ES, države Efte, ali je dodeljena v kakršni koli obliki iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva z delovanjem tega sporazuma, kolikor škodi trgovini med pogodbenicami.“

To pomeni, da morajo ukrepi, da se lahko štejejo za državno pomoč, dati selektivno prednost posameznim podjetjem, biti dodeljeni iz državnih sredstev, izkrivljati konkurenco in prizadevati trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP.

Nadzorni organ je že v svoji oceni v Odločbi št. 60/06/COL prišel do zaključka, da so obravnavane subvencije, ki jih je NRS dodelil projektom, povezanim z razvojem programske opreme turborouter, državna pomoč. V tej zvezi se sklicuje na točko II.2 te odločbe. Tej oceni ne oporeka tretja stranka ali norveški organi. Nadzorni organ torej potrjuje svoje stališče, da so subvencije državna pomoč.

1.2 Veljavni pravni okvir

V Odločbi št. 60/06/COL o začetku formalnega postopka preiskave o pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je NRS dodelil v povezavi z razvojem programske opreme turborouter, je Nadzorni organ podrobno pojasnil, kaj naj bi bil veljavni pravni okvir za oceno štirih projektov, ki jih zadeva ta preiskava. Da bi razumeli oceno, v nadaljevanju Nadzorni organ na kratko opisuje pravni položaj ⁽¹⁸⁾.

Štirim projektom, ki se ocenjujejo v tej odločbi, je bila dodeljena pomoč za raziskave in razvoj v okviru programa industrijskih raziskav in razvoja (*bruketstyre forskningsprogrammer*, primer št. 93-183). Program industrijskih raziskav in razvoja je bil vzpostavljen že pred letom 1994. Z Odločbo št. 217/94/COL iz decembra 1994 je Nadzorni organ ocenil program industrijskih raziskav in razvoja in predlagal ustrezne ukrepe, v katerih zahteva, da mora biti pomoč dodeljena v skladu z načeli, določenimi v poglavju 14 Smernic o državni pomoči.

⁽¹⁸⁾ Nadaljnje podrobnosti so razvidne iz Odločbe št. 60/06/COL, razdelek II.1, str. 11.

Ker so norveški organi predlagane ustrezne ukrepe sprejeli, je to pomenilo, da je morala biti dodelitev vsake pomoči od takrat naprej v okviru programa industrijskih raziskav in razvoja opravljena v skladu s Smernicami o raziskavah in razvoju, ki so veljale v času, ko je Nadzorni organ sprejel Odločbo št. 217/94/COL, to je, s Smernicami o raziskavah in razvoju iz leta 1994 ⁽¹⁹⁾.

1.3 Ocena projektov na podlagi programov sheme pomoči industrijskih raziskav in razvoja

Z začetkom formalne preiskave v Odločbi št. 60/06/COL je Nadzorni organ menil, da je bila štirim projektom podeljena pomoč za raziskave in razvoj v okviru programa industrijskih raziskav in razvoja. Ta je bil vzpostavljen že pred letom 1994. Po sprejetju novih smernic o raziskavah in razvoju leta 1994 je morala biti vsaka dodelitev pomoči po shemi raziskav in razvoja od takrat naprej opravljena v skladu s temi novimi pravili. Zato je Nadzorni organ menil, da po opredelitvi vsaka pomoč, dodeljena po shemi programov industrijskih raziskav in razvoja, ki ne ustreza določbam Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994, ne bi sodila na področje uporabe sheme. To bi torej bila nova posamezna pomoč, ki bi jo kot takšno morali posebej priglasiti Nadzornemu organu.

V nadaljevanju bo Nadzorni organ na podlagi določb Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 ocenil, ali je uporaba sheme programov industrijskih raziskav in razvoja za štiri projekte, ki se nanašajo na razvoj programske opreme turborouter, potekala v skladu s členom 61(3)(c) Sporazuma EGP.

1.3.1 Projekt 40049 – Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki (prva različica programske opreme turborouter)

Eden od podprojektov projekta 40049 „Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki kot industrijska raziskava“ je privedel do prve različice programske opreme turborouter. NRS je ves projekt 40049 strateških dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki kot celoto razvrstil kot industrijsko raziskavo.

Osnovna industrijska raziskava je bila po točki 14.1.(2) Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 opredeljena kot „izvirno teoretično in eksperimentalno delo, katerega cilj je doseči novo ali boljše razumevanje pravil znanosti in inženiringa, kot bi jih lahko uporabljali v industrijskem sektorju ali pri dejavnostih posameznega podjetja“.

⁽¹⁹⁾ Januarja 1994 je Nadzorni organ sprejel Odločbo št. 4/94/COL o sprejetju in izdaji postopkovnih in vsebinskih pravil na področju državne pomoči (smernice za uporabo in razlago členov 61 in 62 Sporazuma EGP in člena 1 Protokola 3). Poglavje 14 Sporazuma obravnava pomoč za raziskave in razvoj, ki je v glavnem ustrezala okviru Skupnosti za državno pomoč za raziskave in razvoj. Ta odločba je bila objavljena v Uradnem listu L 231 3.9.1994, na straneh od 1 do 84 in Dopolnilu EGP št. 32, 3.9.1994, str. 1.

Čeprav je turborouter postal tržno programsko orodje, Nadzorni organ meni, da so sredstva NRS, dodeljena podprojektu z naslovom „Postopki in analitična orodja za razvoj in delovanje integriranih transportnih in logističnih verig“ projekta 40049, ki je privedel do razvoja prvega programskega orodja turborouter, zadevala stopnjo raziskav in razvoja, ki je bila označena kot industrijska raziskava v smislu Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994. Nadzorni organ je v svoji Odločbi št. 60/06/COL ugotovil, da se je, odkar je bila v začetku leta 1996 v prvi stopnji podprojekta razvita prva programska oprema, ta programska oprema nadalje izboljševala in tudi tržila. Vendar pa se zdi, da se dodelitve pomoči projektu 40049, ki je med drugim privedla do razvoja prve programske opreme turborouter, zaradi tega dejstva v zvezi z bližino do tržne uporabnosti ne da obravnavati, kot da je presegla stopnjo industrijske raziskave, v katero jo je razvrstil NRS. Nadzorni organ nima nobenega razloga, da bi spodbijal oceno NRS, da je podprojekt „Postopki in analitična orodja za zasnovano in delovanje integriranih transportnih in logističnih verig“ dosegel novo ali boljše razumevanje pravil znanosti in inženiringa, uporabnega za industrijski sektor, kar v smislu Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 pomeni industrijsko raziskavo.

Kot industrijski raziskavi je NRS projektu 40049 dodelil pomoč v znesku, ki ustreza 43,8 % stroškov projekta. Intenzivnost je pod najvišjo intenzivnostjo pomoči, ki jo dovoljujejo Smernice, po katerih „raven pomoči za osnovne industrijske raziskave ne sme presežati 50 % bruto stroškov projekta ali programa“.

Za namen izračuna intenzivnosti pomoči od dejavnosti raziskav in razvoja so bili v razdelku 14.5.1 Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 predvideni naslednji upravičeni stroški:

- „— stroški dela (raziskovalci, tehniki, drugo podporno osebje), ki se izračunajo kot znesek od skupnega zneska, potrebnega za izvedbo projekta;
- drugi tekoči stroški, izračunani na enak način (stroški materiala, dobav itd.);
- naprave in oprema, zemljišča in zgradbe;
- stroški svetovanja in enakovrednih storitev, vključno s kupljenimi raziskavami, tehničnim znanjem, patenti itd.;
- drugi (režijski, splošni) stroški, ki nastanejo neposredno kot posledica raziskovalne dejavnosti.“

Po informacijah, ki so jih zagotovili norveški organi, so bili stroški projekta, ki so se upoštevali pri določanju dodelitve pomoči, zajeti v opredelitev upravičenih stroškov iz Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994. Razdelek 3 „Retningslinjer for Norges Forskningsråds behandling av brukerstyrte og næringsrettede prosjekter“ se je nanašal na stroške, ki jih NRS lahko šteje za upravičene pri ocenjevanju dodelitve pomoči za raziskave in razvoj za projekt. Zajemali so stroške dela (plače in socialni stroški osebja za raziskave in razvoj, to so raziskovalci, tehniki in asistenti, povezani s projektom in potrebni za njegovo izvedbo), nakup storitev raziskav in razvoja (svetovalne in enakovredne storitve), operativne stroške (vključno s stroški materiala in drugimi operativnimi stroški, neposredno povezanimi s projektom in potrebnimi za njegovo izvedbo) ter opremo in naprave, če so se uporabljale samo za raziskave in razvoj. Tako Nadzorni organ meni, da je opis upravičenih stroškov v skladu z opredelitvijo, določeno v Smernicah o raziskavah in razvoju iz leta 1994.

Projekt je izključno izpeljal raziskovalni zavod Marintek brez dodatne udeležbe ali sodelovanja zasebnih podjetij na tej stopnji raziskav in razvoja.

Kot je že bilo navedeno v odločbi, s katero se je začel postopek formalne preiskave v skladu s Smernicami o raziskavah in razvoju iz leta 1994 in določbami o shemi pomoči programov industrijskih raziskav in razvoja, ni bilo nobene pisne zaveze, po kateri bi bilo treba razširiti rezultate raziskave. Tako kljub navedbam, ki jih je izpostavil pritožnik, da se rezultat raziskave ni razširil, in tudi če je res, da je raziskovalni zavod Marintek dobil lastninsko pravico za prodajo programa, to ne bi bilo v nasprotju z določbami Smernic o raziskavah in razvoju, veljavnimi v času dodelitve pomoči.

Zato Nadzorni organ meni, da spada dodelitev pomoči projektu 40049 v shemo programa industrijskih raziskav in razvoja, kot je bila spremenjena na podlagi poglavja 14 Smernic Nadzornega organa o raziskavah in razvoju iz leta 1994. Zato je pomoč dodeljena v skladu s členom 61(3)(c) Sporazuma EGP.

1.3.2 Projekti, povezani z nadaljnjo uporabo programske opreme turborouter

1.3.2.1 Dvomi Nadzornega organa, izraženi v Odločbi št. 60/06/COL

Leta 2000 je NRS odobril dodelitev pomoči za raziskave in razvoj trem raziskovalno-razvojnimi projektom, ki so se nanašali na uporabo in nadaljnji razvoj programske opreme turborouter: projektu 138811 „AlgOpt“, projektu 144265 „Shiplog II“ in projektu 144214 „Križnična postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu“.

V Odločbi št. 60/06/COL o začetku formalnega postopka preiskave je Nadzorni organ izrazil dvome glede razvrstitve raziskovalno-razvojnih projektov v predkonkurenčni razvoj in različnih delov posameznega projekta v posamezno skupino raziskave. Poleg tega je Nadzorni organ podvomil, ali je bila upoštevana intenzivnost pomoči in ali je bilo financiranje projektov izpeljano v skladu z določbami Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 in členom 61(3)(c) Sporazuma EGP. Nadzorni organ je imel pomisleke, ali so finančni prispevki zasebnih udeležencev, ki bi morali biti večinoma izplačani v naravi, v resnici ustrezali številu delovnih ur, povezanih z razvojem raziskovalno-razvojnih projektov, ali pa so, nasprotno, pokrivali operativne stroške zadevnih podjetij.

1.3.2.2 Veljavne določbe Smernic o raziskavah in razvoju

NRS je vse tri projekte razvrstil v dejavnost predkonkurenčnega razvoja. Točka 14.1(2) Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 je razlikovala med tremi skupinami raziskav: temeljnimi, osnovnimi industrijskimi ter uporabnimi raziskovalnimi in razvojnimi. Uporabne raziskave in razvoj so ustrezali zasnovi predkonkurenčnega razvoja, ki se je uporabljal od sprejetja Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1996 naprej. Po tej določbi uporabna raziskava „zajema raziskovanje ali eksperimentalno delo na podlagi rezultatov osnovnih industrijskih raziskav za pridobitev novega znanja, da bi olajšali doseganje posebnih uporabnih ciljev, kot so ustvarjanje novih proizvodov, proizvodnih procesov ali storitev. Ponavadi lahko rečemo, da se zaključí z izdelavo prvega prototipa“. Razvoj se šteje, da zajema „delo na podlagi uporabne raziskave z namenom izdelave novih ali bistveno izboljšanih proizvodov, proizvodnih procesov ali storitev do, vendar ne vključno, industrijske in tržne uporabe.“

V razdelku 14.4 Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994 je določena dovoljena intenzivnost pomoči. „Intenzivnost pomoči, ki se lahko sprejme, ocenjuje Nadzorni organ na osnovi posameznega primera. Pri presoji se upošteva narava projekta ali programa, prisotnost tehničnega in finančnega tveganja, celovit političen vidik, povezan s konkurenčnostjo evropske industrije, in tveganje izkrivljanja konkurence ter vpliv na trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP. Splošna ocena takšnih tveganj vodi Nadzorni organ k sklepu, da so osnovne industrijske raziskave lahko upravičene do višjih ravni pomoči kot dejavnosti uporabnih raziskav in razvoja, ki so bolj povezane z uvedbo rezultatov raziskav in razvoja na trg, in bi zato lahko lažje povzročile izkrivljanje konkurence in trgovine.“ Ob upoštevanju teh dejavnikov je v Smernicah o raziskavah in razvoju iz leta 1994 določeno, da raven pomoči za osnovne industrijske raziskave ne sme presegati 50 % bruto stroškov projekta in da bi morala biti raven pomoči nižja, ko se dejavnost, ki je dobila pomoč, približa trgu. Šele v Smernicah o raziskavah in razvoju iz leta 1996 je določeno, da je dovoljena bruto intenzivnost pomoči za dejavnosti predkonkurenčnega razvoja v višini 25 % upravičenih stroškov.

1.3.2.3 Presoja, ali je bila pomoč dodeljena v skladu s Smernicami o raziskavah in razvoju in ali je prišlo do zlorabe pomoči

a) Razvrstitev v dejavnost predkonkurenčnega razvoja

Kot je zgoraj navedeno in podrobno pojasnjeno v Odločbi št. 60/06/COL je Nadzorni organ izrazil dvome glede razvrstitve projekta 138811 „AlgOpt“, projekta 144265 „Shiplog II“ in projekta 144214 „Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu“ v dejavnosti predkonkurenčnega razvoja.

V Odločbi št. 60/06/COL je Nadzorni organ izrazil dvome glede razlike med predkonkurenčno stopnjo proizvoda in končnim tržnim proizvodom pri tovrstnih projektih informacijske tehnologije. Norveški organi niso podrobno določili, kakšna bi morala biti ta razlika. Vendar pa so poudarili, da je razvrščanje projektov temeljilo na temeljiti presoji in oceni projektov v skladu s postopki in smernicami NRS za oceno projekta. Po dobljenih informacijah te smernice vključujejo določbe Smernic Nadzornega organa o raziskavah in razvoju.

NRS je pojasnil, da obstaja notranji sistem zagotavljanja kakovosti njegovih dejavnosti, ki se imenuje DOKSY. DOKSY vsebuje obsežno dokumentacijo smernic, postopkov in praks, po katerih se ravna NRS. Eden od teh dokumentov so smernice za določanje intenzivnosti pomoči, uporabljene za izbrane projekte. Ta interni dokument DOKSY-5-6-1-4-IE z naslovom „Stotteandel etter EOS-bestemmelser“ (intenzivnost pomoči v skladu s pravili EGP) ustreza Smernicam Nadzornega organa o raziskavah in razvoju. V dokumentu se uporabljajo opredelitve in ustrezne intenzivnosti pomoči v skladu z opredelitvijo različnih stopenj raziskav in razvoja v Smernicah Nadzornega organa o raziskavah in razvoju. Presoja in razvrščanje vseh projektov, ki prejmejo pomoč od NRS, temelji na smernicah DOKSY.

Po letu 1999 so bili razen po DOKSY 5-6-1-4-IE vsi projekti ocenjeni z uporabo računalniškega sistema „Provis“, ki je opisan v Doksyju št. 5-6-1-2-EE „Projektvurdering i Provis“. Po določbah Provisa se vsak projekt ocenjuje v skladu z enajstimi različnimi vidiki⁽²⁰⁾. Za vsakega od vidikov je v Provisu predvidena uporaba različnih meril ali lastnosti za označitev, v kolikšni meri projekt ustreza temu vidiku. Eden od najpomemb-

⁽²⁰⁾ Smernice za oceno projekta v Provisu upoštevajo različne vidike: (i) splošno kakovost projekta, (ii) oceno projekta na podlagi pomembnih meril, kot so raven inovativnosti, raven raziskav in vsebina, mednarodna usmeritev, poslovna vrednost, socialno-ekonomski učinek, tveganje, (iii) učinek pomoči, (iv) pomembnost za program in področje usposobljenosti kot tudi za (v) upravičenost.

nejših vidikov, povezanih z razvrščanjem v skupine raziskav, je vsebina raziskave.

V opisu navodila za ocenjevanje vsebine raziskave projekta v Doksyju št. 5-6-1-2-IE je poudarjeno, da „vsebina raziskave označuje, do katere stopnje projekt ustvarja novo znanje“. Po informacijah, ki jih je zagotovil NRS, je to merilo neposredno povezano z opisom v Smernicah o raziskavah in razvoju, v katerih je zahteva, da mora biti dejavnost „ciljno usmerjena k pridobivanju novega znanja“.

NRS je obvestil Nadzorni organ, da so bili projekti temeljito ocenjeni v skladu s postopki in smernicami NRS za ocenjevanje projekta, še bolj podrobno, na podlagi zahtev, določenih v internih dokumentih Doksyja in Provisa, ki so usklajeni s Smernicami o raziskavah in razvoju.

Na podlagi informacij, predloženih pred in med formalnim postopkom preiskave, Nadzorni organ ni mogel sklepati, da je šlo za slabo upravljanje ali zgrešeno presajo projektov. Ker takšnega prepričljivega dokaza ni in zaradi zgoraj navedenih postopkov ter sposobnosti strokovnega osebja, ki dela za NRS, Nadzorni organ nima nobene podlage, da bi sklepal, da so projekte nepravilno ocenili kot predkonkurenčno raziskavo.

b) Udeležba upravičenih podjetij in intenzivnost pomoči

Norveški organi so pojasnili številke financiranja projektov, kot je navedeno zgoraj v razdelku 4.1.2 te odločbe.

V Odločbi št. 60/06/COL, s katero je Nadzorni organ začel postopek formalne preiskave, je izrazil dvome o udeležbi podjetij, vključenih v raziskovalni projekt. Po njegovem mnenju bi bilo smotrno domnevati, da bi večino dela opravilo osebje zaposleno pri raziskovalnem zavodu Marintek, kar bi načeloma pomenilo, da bi udeležba osebja sodelujočih ladjarskih družb kot končnih uporabnikov programske opreme najverjetneje bila povezana z opredelitvijo potreb uporabnikov in/ali, do določene mere, s preskušanjem. Zato je Nadzorni organ postavil vprašanje, ali niso številke za celotni projekt napihnili, da bi navidezno dobili več javnih sredstev.

Norveški organi so Nadzornemu organu zagotovili kopije poročil z zahtevkom za povračilo stroškov, ki so jih sodelujoča podjetja morala predložiti NRS trikrat letno in v katerih so podrobno navedla stroške projekta, vključno s pregledom vključenega osebja, številom delovnih ur po osebi, in stroški na uro, zaračunanimi na račun projekta. Po pojasnilih norveških organov so ta poročila podpisale odgovorne osebe za projekt, ob koncu leta pa jih je preveril in podpisal tudi pooblaščen računovodja. Nadzorni organ nima nobenega razloga, da bi dvomil o resničnosti teh poročil, na podlagi katerih so upravičena podjetja prejela zneske pomoči za raziskave in razvoj.

Čeprav bi na splošno lahko trdili, da bi bilo med razvojem raziskovalnih projektov treba uvesti določen nadzor za preverjanje točnosti teh poročil o stroških, Nadzorni organ meni, da je NRS pravilno uporabil določbe Smernic o raziskavah in razvoju iz leta 1994, ki ne zahtevajo izvajanja nadaljnjih preverjanj.

1.4 Sklep

Na podlagi te ocene Nadzorni organ meni, da je bila dodelitev pomoči za zgoraj navedene projekte raziskav in razvoja opravljena v skladu z določbami obstoječe sheme pomoči za programe industrijskih raziskav in razvoja, usklajenih s Smernicami o raziskavah in razvoju. Nadzorni organ med postopkom formalne preiskave ni mogel ugotoviti, ali so prejemniki pomoči za raziskave in razvoj za projekt 40049 „Strateške dejavnosti pri pomorskem prevozu in logistiki“, projekt 138811 „AlgOpt“, projekt 144265 „Shiplog II“ in projekt 144214 „Knjižnica postopkov za optimizacijo razporejanja v ladijskem prometu“ pomoč uporabili v nasprotju s shemo ali členom 61(3)(c) Sporazuma EGP.

Ker je projekt dobil državno pomoč v okviru sheme programov industrijskih raziskav in razvoja in ne posamezno pomoč, ni

potrebno presojati, ali bi pomoč bila združljiva, če bi bila podeljena zunaj sheme –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Nadzorni organ se je odločil zaključiti formalni postopek preiskave iz člena 1(2) v delu I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču glede pomoči za raziskave in razvoj, ki jo je norveški raziskovalni svet dodelil v povezavi z razvojem programske opreme turborouter, ker je bila dodeljena v skladu z obstoječo shemo pomoči programov industrijskih raziskav in razvoja, usklajeno s členom 61(3)(c) Sporazuma EGP in Smernicami za državno pomoč za raziskave in razvoj.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Kraljevino Norveško.

Člen 3

Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno.

V Bruslju, 18. aprila 2007

Za Nadzorni organ Efte

Bjørn T. GRYDELAND
Predsednik

Kurt JÄGER
Član kolegija

ODLOČBA NADZORNEGA ORGANA EFTE

št. 155/07/COL

z dne 3. maja 2007

o državni pomoči, dodeljeni v zvezi s členom 3 norveškega Zakona o nadomestilu davka na dodano vrednost (DDV) (Norveška)

NADZORNI ORGAN EFTE ⁽¹⁾ JE –

ob upoštevanju naslednjega:

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾ ter zlasti členov 61 do 63 Sporazuma in Protokola 26 k Sporazumu,

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča ⁽³⁾ ter zlasti člena 24 Sporazuma,

OB UPOŠTEVANJU člena 1(2) dela I in členov 4(4), 6, 7(5), 10 in 14 dela II Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču,

OB UPOŠTEVANJU Smernic Nadzornega organa ⁽⁴⁾ o uporabi in razlagi členov 61 in 62 Sporazuma EGP,

OB UPOŠTEVANJU Odločbe Nadzornega organa z dne 14. julija 2004 o izvedbenih določbah iz člena 27 dela II Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču,

OB UPOŠTEVANJU Odločbe Nadzornega organa št. 225/06/COL z dne 19. julija 2006 o sprožitvi formalnega postopka preiskave v zvezi s členom 3 norveškega Zakona o nadomestilu davka na dodano vrednost (DDV) ⁽⁵⁾,

PO POZIVU Norveški in vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo pripombe o tej odločbi, in ob upoštevanju pripomb norveških organov,

⁽¹⁾ V nadaljnjem besedilu Nadzorni organ.

⁽²⁾ V nadaljnjem besedilu Sporazum EGP.

⁽³⁾ V nadaljnjem besedilu Sporazum o nadzornem organu in sodišču.

⁽⁴⁾ Smernice o uporabi in razlagi členov 61 in 62 Sporazuma EGP in člena 1 Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču, ki jih je Nadzorni organ Efte sprejel in izdal 19. januarja 1994, objavljene v UL 1994 L 231, Dodatki EGP 3.9.1994, št. 32. Smernice so bile nazadnje spremenjene 7. februarja 2007. V nadaljnjem besedilu Smernice o državni pomoči.

⁽⁵⁾ Objavljeno v UL C 305, 14.12.2006, in Dodatku EGP št. 62, 14.12.2006, str. 1.

I. DEJSTVA

1. Postopek

Nadzorni organ je z dopisom z dne 16. oktobra 2003 prejel pritožbo, v kateri je bilo navedeno, da določena vrsta šol, ki zagotavljajo specializirane storitve sektorju v tujini v konkurenci s pritožnikom, prejema državno pomoč v obliki nadomestila vstopnega davka, ki ga predvideva člen 3 Zakona o nadomestilu DDV ⁽⁶⁾. Občinske šole, ki zagotavljajo nekatere izobraževalne storitve, oproščene plačila DDV, v konkurenci z drugimi podjetji, prejemajo nadomestilo vstopnega DDV, ki se plačuje za blago in storitve, kupljene v zvezi s storitvami, ki jih zagotavljajo na komercialni podlagi, zasebni tekmeči pa do tega niso upravičeni. Nadzorni organ je prejel in evidencialno dopis 20. oktobra 2003 (št. dok. 03-7325 A).

Po izmenjavi različne korespondence ⁽⁷⁾ je Nadzorni organ z dopisom z dne 19. julija 2006 (dogodek št. 363440) obvestil norveške organe, da se je v zvezi s členom 3 norveškega Zakona o nadomestilu davka na dodano vrednost (DDV) odločil sprožiti formalni postopek preiskave, ki ga predvideva člen 4 dela II Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču, in sicer z Odločbo št. 225/06/COL.

Norveški organi so predložili pripombe na to odločbo z dopisom z dne 18. septembra 2006 (dogodek št. 388922).

Odločba Nadzornega organa št. 225/06/COL je bila objavljena v Uradnem listu EU C 305 z dne 14. decembra 2006 in v Dodatku EGP št. 62 z istega dne. Po objavi niso prispеле nobene dodatne pripombe tretjih strani.

2. Pravni okvir o DDV in nadomestilo DDV na Norveškem

Zakon o nadomestilu DDV je začel veljati 1. januarja 2004, da bi zmanjšal izkrivljanje konkurence, ki ga prinaša Zakon o DDV.

⁽⁶⁾ Zakon št. 108 z dne 12. decembra 2003 o nadomestilu DDV za lokalne in regionalne organe (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). V nadaljnjem besedilu „Zakon o nadomestilu DDV“.

⁽⁷⁾ Za dodatne informacije glej Odločbo Nadzornega organa št. 225/06/COL, objavljeno v UL C 305, 14.12.2006.

DDV je davek na potrošnjo, pri katerem se obračuna davek, ki je popolnoma sorazmeren s ceno dobave blaga ali storitev, ne glede na število transakcij, opravljenih v procesu proizvodnje in distribucije pred stopnjo, na kateri se davek nazadnje obračuna končnemu potrošniku.

Praviloma oseba, ki se ukvarja s trgovino ali poslovanjem in se mora registrirati za namene DDV (v nadaljevanju „davčni zavezanec“), izračuna in plača davek na prodajo blaga in storitev, ki jih zajema Zakon o DDV ⁽¹⁾, ter lahko odbije vstopni davek na blago in storitve za uporabo v podjetju od izstopnega davka, ki se zaračuna na prodajo ⁽²⁾. Tako sistem DDV enako obdavi vse dobave vseh davčnih zavezancev. Ta nevtralnost je ena od poglobitvenih lastnosti sistema DDV.

Vendar pa členi 5, 5a in 5b v poglavju I Zakona o DDV nekatere transakcije izvemajo s področja uporabe Zakona o DDV: prodajo, ki jo opravljajo nekatere ustanove, organizacije itd. ⁽³⁾, dobavo in oddajanje v najem nepremičnin ali stvarno-pravnih pravic na nepremičnini, zagotavljanje nekaterih storitev, med drugim zagotavljanje zdravstvenih storitev in storitev, povezanih z zdravjem, socialnovarstvenih storitev, izobraževalnih storitev, finančnih storitev, storitev, povezanih z izvajanjem javne oblasti, storitev v obliki pravice do obiskovanja gledaliških, opernih, baletnih, kinematografskih in cirkuških predstav, razstav v galerijah in muzejih, loterijskih storitev, storitev, povezanih s ponujanjem hrane v šolskih in študentskih menzah, itd. ⁽⁴⁾.

Iz zgoraj povedanega je mogoče sklepati, da vsak davčni zavezanec, ki dobavlja blago ali storitve, za katere se ne uporablja Zakon o DDV, plača vstopni davek na svoje nakupe blaga in storitev, vendar vstopnega davka ne more odbiti od svoje davčne obveznosti, ker je davčni zavezanec pri takih nakupih končni potrošnik.

Posledica oprostitve je, da morajo dobavitelji oproščenega blaga in storitev tako kot vsak končni potrošnik plačati vstopni davek na blago in storitve, ki jih kupijo (pri čemer nimajo možnosti, da bi končnemu potrošniku zaračunali davek na dodano vrednost). Ta logična posledica oprostitve plačila DDV pa je povzročila izkrivljanje na drugi ravni. To je spodbuda za osebe javnega

⁽¹⁾ Člen 10(1) v poglavju III Zakona o DDV. V zvezi s tem glej poglavje IV v povezavi s poglavjem I Zakona o DDV.

⁽²⁾ Člen 21v poglavju IV Zakona o DDV.

⁽³⁾ Sklic se nanaša na člen 5 Zakona o DDV, v skladu s katerim je prodaja s strani določenih subjektov, kot so muzeji, gledališča, neprofitna združenja itd., oproščena plačila DDV. Člen 5(2) Zakona o DDV navaja, da lahko Ministrstvo za finance izda predpise, ki razmejijo in dopolnijo določbe prvega pododdelka in lahko določijo, da podjetja iz prvega pododdelka 1(f) kljub temu obračunajo in plačajo davek na dodano vrednost, če izjema povzroči pomembno izkrivljanje konkurence v odnosu z drugimi, registriranimi podjetji, ki dobavljajo enakovredno blago in storitve.

⁽⁴⁾ Glej člen 5b Zakona o DDV.

prava, tako kakor za vsako integrirano podjetje, ki je oproščeno davka, da nabavljajo znotraj podjetja ⁽⁵⁾, namesto da bi storitve in blago pridobivale na trgu. Norveški organi so tako z namenom, da bi oblikovali sistem, ki ne bi spodbujal k proizvodnji blaga in storitev z lastnimi sredstvi namesto z zunanjim pridobivanjem, sprejeli Zakon o nadomestilu DDV.

V členu 2 Zakona o nadomestilu DDV so izčrpno našteti vsi subjekti, ki jih zajema Zakon:

- (a) lokalni in regionalni organi, ki opravljajo lokalne ali regionalne dejavnosti, pri katerih je v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi ⁽⁶⁾ ali drugo posebno zakonodajo za področje lokalne samouprave najvišji organ lokalni svet ali okrajni svet ali kateri drug svet;
- (b) medobčinske gospodarske družbe, ustanovljene v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi ali katero drugo posebno zakonodajo za področje lokalne uprave;
- (c) zasebna ali neprofitna podjetja, če izvajajo zdravstvene, izobraževalne ali socialnovarstvene storitve, za katere so zadolženi lokalni ali regionalni organi;
- (d) ustanove za dnevno oskrbo, kakor so navedene v členu 6 Zakona o dnevni oskrbi ⁽⁷⁾;
- (e) svet krajevne skupnosti (Kirkelig fellelsråd).

Če člen 3 beremo v povezavi s členom 4(2) Zakona o nadomestilu DDV, ugotovimo, da norveška država izplačuje nadomestilo vstopnega davka, ki ga plačajo davčni zavezanci, zajeti v Zakonu o nadomestilu DDV, pri nakupu blaga in storitev od drugih davčnih zavezancev, kadar nimajo pravice do odbitka vstopnega davka, saj so oproščeni plačila davka v skladu z Zakonom o DDV ⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Notranje nabavljanje se ne šteje za transakcijo, ki je upravičena za namene DDV.

⁽⁶⁾ Zakon št. 107 z dne 25. septembra 1992 o lokalni samoupravi (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽⁷⁾ Zakon št. 64 z dne 17. junija 2005 o ustanovah za dnevno oskrbo (Lov om barnehager).

⁽⁸⁾ Podrobnejšo razlago o delovanju sistema DDV na Norveškem je mogoče najti v oddelku I.2, „Pravni okvir o DDV in nadomestilo DDV na Norveškem“, Odločbe št. 225/06/COL, str. 2.

3. Pomisleki, ki jih je Nadzorni organ izrazil v odločbi o sprožitvi formalnega postopka preiskave

V Odločbi št. 225/06/COL o sprožitvi formalnega postopka preiskave v zvezi s členom 3 Zakona o nadomestilu DDV je Nadzorni organ izrazil predhodno mnenje, da je nadomestilo vstopnega davka, kakor ga predvideva člen 3 Zakona o nadomestilu DDV, državna pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

Nadzorni organ je menil, da je država nadomestilo, ki se dodeljuje v skladu z Zakonom o nadomestilu DDV, dodelila iz državnih sredstev iz državnega proračuna. Po mnenju Nadzornega organa za to oceno ni pomembno, ali je strošek države za nadomestilo na centralni ravni izravnán z znižanimi prenosi na lokalne in regionalne organe kot take.

Nadzorni organ je menil tudi, da norveški organi do stopnje, kolikor izplačujejo nadomestilo vstopnega davka na nakupe blaga in storitev podjetjem, ki niso zavezanci za DDV, ampak spadajo na področje uporabe člena 2 Zakona o nadomestilu DDV, ta podjetja postavljajo v gospodarsko prednost.

Nadzorni organ je pri oceni selektivnosti izrazil dvome, ali je mogoče nadomestilo DDV, ki je po njegovem mnenju v bistvu selektiven ukrep, upravičiti z naravo in logiko sistema DDV, tj. ali izpolnjuje cilje, ki jih že sam po sebi vključuje sistem DDV, in ali mogoče nima drugih ciljev, ki ne spadajo v sistem DDV. Kakor je mogoče sklepati iz razlag, ki so jih podali norveški organi, je bil cilj uvedbe Zakona o nadomestilu DDV omogočiti in spodbuditi izbiro davčnih zavezancev, ki jih zajema Zakon o nadomestilu DDV, med samooskrbo in zunanjim izvajanjem za blago in storitve, za katere se plačuje DDV. Nadzorni organ dvomi, ali je za ta namen mogoče reči, da spada v naravo in logiko samega sistema DDV, ki je davek na potrošnjo. Po predhodnem stališču Nadzornega organa nadomestilo DDV ni bilo del sistema DDV, kakršen je bil vzpostavljen leta 1970, temveč je poseben ukrep, ki je bil uveden pozneje, da bi odpravili nekatera izkrivljanja, ki jih je ustvarjal sistem DDV.

Nadzorni organ je opozoril, da je nadomestilo DDV sicer omililo izkrivljanja za občinsko pridobivanje, vendar je ustvarilo izkrivljanje konkurence med podjetji, ki opravljajo enake gospodarske dejavnosti v sektorjih, oproščenih plačila DDV.

Nadzorni organ je opozoril, da lahko upravičenci po shemi nadomestila DDV načeloma prejmejo nadomestilo vstopnega DDV po pogojih sheme, ne glede na to, ali bi pomoč subjektom v teh sektorjih vplivala na trgovino. Nekaj sektorjev, ki so zajeti v Zakonu o nadomestilu DDV, je polno ali delno odprtih za konkurenco po vsem EGP. Pomoč, ki se dodeli podjetjem v teh sektorjih, tako lahko vpliva na trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP. Nadzorni organ je moral oceniti samo

shemo, ne pa njene uporabe v vsakem posameznem sektorju, ki ga zajema. Nadzorni organ je na podlagi sodne prakse sprejel predhodno ugotovitev, da Zakon o nadomestilu DDV, kot splošna vsedržavna shema, lahko vpliva na trgovino med pogodbenicami.

Nadzorni organ je nazadnje izrazil dvome, da bi se lahko nadomestilo vstopnega davka štelo za združljivo s pravili državne pomoči po Sporazumu EGP zaradi uporabe katere koli od izjem, predvidenih v členu 61(2) in (3) navedenega sporazuma. In ne samo to, čeprav bi lahko v nekaterih položajih mogoče šteli, da je pomoč združljiva v skladu z odstopanjem, predvidenim v členu 59(2) Sporazuma EGP, je Nadzorni organ izrazil predhodno stališče, da ta določba ne upravičuje združljivosti Zakona o nadomestilu DDV kot sheme.

4. Pripombe norveških organov

Norveški organi so predložili pripombe na odločbo Nadzornega organa o sprožitvi formalnega postopka preiskave z dopisom z dne 18. septembra 2006 (dogodek št. 388922). Pripombe so bile razdeljene na tri oddelke:

4.1 Okvir sheme za nadomestilo DDV

Norveški organi so pojasnili, da je DDV splošni davek, ki se načeloma nanaša na vse trgovinske dejavnosti, ki vključujejo proizvodnjo in distribucijo blaga ali zagotavljanje storitev. DDV, ki nastane pri stroških, je mogoče povrniti samo do stopnje, kolikor davkoplačevalec zagotavlja storitve, za katere se plačuje DDV. Po veljavnih pravilih o DDV se za večino dejavnosti v občinskem sektorju DDV ne plačuje:

„Občinske dejavnosti na splošno ne spadajo v sistem DDV. Za osnovne občinske dejavnosti, kot so zdravstvene storitve, izobraževalne storitve in socialnovarstvene storitve, se DDV ne plačuje. Gospodarske dejavnosti, v katerih občine sodelujejo kot 'javni organ', so zunaj področja uporabe DDV. Tako je DDV, ki ga morajo občine plačati v zvezi z dejavnostmi, ki so davka oproščene ali so neobdavčljive, strošek, ki ga ni mogoče povrniti. Lahko bi mu rekli 'skriti strošek DDV'. Nanj bi lahko gledali tudi kot na nepravilnost sistema DDV. Ker bi sistem DDV načeloma moralo urejati načelo nevtralnosti, lahko obravnava občin v zvezi z DDV izkrivlja konkurenco. Ker občine ne morejo zahtevati nazaj DDV, ki se plača na vložke iz zasebnega sektorja, se lahko javni organi zaradi tega začnejo nagibati k temu, da se s storitvami, za katere se plačuje DDV, oskrbujejo sami, namesto da bi sklepali pogodbe z zasebnim sektorjem.“

Norveški organi so trdili, da je bil z izplačevanjem nadomestila vstopnega davka občinam na vse blago in storitve namen splošne sheme nadomestila DDV vzpostaviti enake konkurenčne pogoje za samooskrbo in zunanje izvajanje:

„DDV ne bo več vplival na pobude občinskih organov, kadar bodo izbirali med notranjim zagotavljanjem storitev in kupovanjem storitev, od katerih se plačuje DDV, od zasebnih ponudnikov storitev. [...] Zato lahko štejemo, da je cilj sheme nadomestila za DDV nevtralnost.“

Norveški organi so ponovno opozorili na stališče, ki je bilo izraženo že v predhodni fazi preiskave, da shema nadomestila DDV ni ukrep pomoči za podjetja, ki spadajo na področje uporabe člena 2 Zakona o nadomestilu DDV. Ta izjava temelji na stališču, da so se občinska odobrena proračunska sredstva v letnem fiskalnem proračunu z uvedbo splošne sheme nadomestila DDV v letu 2004 znižala za pričakovani znesek vstopnega davka, za katerega naj bi se izplačalo nadomestilo. Shema nadomestila DDV tako nima nikakršnih vplivov na prihodke vlade. Tako je sistem mogoče opredeliti kot sistem, ki se z dodeljevanjem odbitka/stroška za nadomestilo občinam financira sam.

4.2 Državna pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP

Norveški organi so v dopisu z dne 18. septembra 2006 izrazili nestrinjanje z oceno Nadzornega organa, da gre pri Zakonu o nadomestilu DDV za državno pomoč, iz naslednjih razlogov:

Gospodarska prednost

Po prepričanju norveških organov ni pravilno, da se nadomestilo DDV šteje za „prednost“, ki podjetja odvezuje stroškov, ki se običajno plačujejo iz njihovih proračunov. Ker občine same financirajo shemo nadomestila DDV z znižanjem splošnih dotacij, dejansko ni nobene gospodarske olajšave. Shema nadomestila DDV niti ne prinaša znižanja davka niti nobene vrste davčnega odloga. Zato je po mnenju norveških organov napačno primerjati shemo nadomestila DDV z ukrepi, ki pomenijo dejansko znižanje davčnega bremena prejemnika.

Selektivnost

Področje uporabe Zakona o nadomestilu DDV je pozitivno opredeljeno, saj lahko dobijo nadomestilo vstopnega davka na nakupe samo pravne osebe, ki spadajo na področje uporabe člena 2 Zakona.

Vendar je selektivni davčni ukrep vseeno lahko upravičen zaradi narave ali splošnega sistema zadevnega davčnega sistema. Norveški organi so menili, da je Nadzorni organ z izjavo, da nadomestilo DDV ni del sistema DDV, zanemaril njihovo utemeljitev, da je za nadomestilo DDV mogoče šteti, da je v skladu z naravo in logiko samega sistema DDV. Norveški organi

so nasprotovali temu pristopu s sklicevanjem na poglavje 17B.3.1 et seq. Smernic Nadzornega organa o državni pomoči, ki obravnavajo različne vidike razlikovalnih ukrepov. Menili so, da nadomestilo DDV upravičuje narava ali splošni sistem zadevnega davčnega sistema, in se sklicevali na poglavje 17B.3.4 Smernic o državni pomoči, „Uporaba pravil o državni pomoči za ukrepe, ki se nanašajo na neposredno obdavčitev podjetja“. Osnovno načelo je, da mora biti sistem DDV nevtralen in nediskriminatoren. Po mnenju norveških organov je tako mogoče šteti, da je načelo nevtralnosti vključeno že v sam sistem DDV. Nevtralnost, ki je del sistema DDV, je tudi cilj sheme nadomestila DDV. Zato so norveški organi menili, da lahko upravičeno štejejo, da je shema nadomestila DDV v skladu z naravo in logiko samega sistema DDV.

Pripomnili so še, da bi se ob morebitni ukinitvi sheme nadomestila DDV spet pojavilo izkrivljanje konkurence zaradi sistema DDV: „Dejstvo, da občine ne morejo dobiti povrnjenega DDV od vložkov, bi vplivalo na odločitve občinskih organov, ko bi izbirali med notranjim zagotavljanjem storitev in kupovanjem storitev, od katerih se plačuje DDV, od zasebnih ponudnikov storitev.“

Norveški organi so poudarili, da je tako imenovani odbor Rattsø poskušal zmanjšati izkrivljanje konkurence zaradi sistema DDV in ocenil več možnih ukrepov, preden se je odločil, da je najprimernejša možnost shema nadomestila DDV⁽¹⁾. Eden od možnih ukrepov, ki jih je ocenjeval odbor, je bila razširitev pravice občin, da odbijajo vstopni DDV. Drugi možni ukrep bi bil, da bi občine na splošno postale zavezanke za DDV. Odbor Rattsø se ni odločil za širitev pravice občin do odbitka vstopnega DDV, ker bi ta ukrep porušil sistem DDV kot splošnega davka. Pri tem so tudi upoštevali, da bi tak ukrep lahko povzročil pritiske drugih skupin. Odbor Rattsø se ni odločil niti za to, da bi se za občine uvedla splošna obveznost plačevanja DDV. Odbor je poleg drugih dejavnikov opozoril na to, da se veliko občinskih storitev opravlja brezplačno, tako da ne bi imeli zadostne podlage za izračunavanje DDV:

„Obe rešitvi, razširitev pravic občin do odbitka in uvedba splošne obveznosti DDV za občine, bi bili v okviru sistema DDV. Vendar bi bil namen teh ukrepov, tj. zmanjšanje izkrivljanja konkurence zaradi sistema DDV, točno tak, kot je pri shemi nadomestila DDV. Poleg tega ni v ekonomskem smislu nobene razlike med shemo nadomestila in razširitvijo pravice občin do odbitka vstopnega davka. Tako ministrstvo verjame, da vzpostavitev sheme nadomestila DDV sama po sebi ne more imeti nikakršnih posledic.“

⁽¹⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvidninger mellom kommuner og private (v nadaljnjem besedilu „poročilo Rattsø“).

Vpliv na trgovino

Norveški organi si kritizirali oceno Nadzornega organa o merilih v zvezi z „vplivom na trgovino“.

„Občine s shemo nadomestila DDV dobijo predvsem vrnjena sredstva za vstopni davek na blago in storitve, ki jih kupijo za opravljanje svojih obveznih dejavnosti. Zakonodaja občinam nalaga zagotavljanje nekaterih storitev. To zlasti velja za področja izobraževanja, zdravja in socialnega varstva. Tako morajo občine v zdravstvenem sektorju na primer zagotavljati storitve splošnih zdravnikov, negovalne storitve, babiške storitve in storitve nege na domu. V sektorju socialnega varstva morajo občine zagotavljati praktično in ekonomsko podporo prejemnikom, npr. socialna stanovanja.“

„V skladu s členoma 2 in 3 Zakona o nadomestilu DDV se lahko nadomestilo DDV odobri tudi občinam, ki izvajajo neobvezne dejavnosti. Ministrstvo razen posebnega usposabljanja, ki ga izvajajo zadevne okrožne občinske šole, ne ve za nobeno področje zunaj področja uporabe sistema DDV, pri katerem je vprašljivo, ali prejemniki nadomestila DDV opravljajo svoje storitve v konkurenci z drugimi podjetji znotraj EGP.“

Norveški organi so zato menili, da bi v sektorjih, ki so izvzeti s področja uporabe Zakona o DDV, izredno malo podjetij s sedeži v sosednjih evropskih državah zagotavljalo storitve v konkurenci z norveškimi podjetji, ki so zajeta v Zakonu o nadomestilu DDV. In ne samo to, pri izbiri ponudnika storitev so odločilnega pomena okoliščine, kot je oddaljenost ponudnika storitev, težave z jezikom in druge oblike kulturne povezanosti.

Norveški organi so menili, da bi moralo biti za izvedbo prave ocene sheme nadomestila DDV v zvezi z merili, določenimi v členu 61(1) EGP, pomembno, da je konkurenca med norveškimi podjetji in drugimi podjetji v EGP v sektorjih, ki so oproščeni plačila DDV, precej zanemarljiva.

Zato so norveški organi menili, da se za nadomestilo DDV, ki se dodeli podjetjem v sektorjih, ki so oproščeni plačila DDV, ne more šteti, da vpliva na trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP.

4.3 Splošne pripombe

Norveški organi so navedli primere več držav članic EU, ki so uvedle sheme vračil za stroške DDV pri dejavnostih za lokalne uprave, ki niso obdavčljive ali so davka oproščene. Na Švedskem, Danskem, Finskem, Nizozemskem in v Združenem kraljestvu so uvedli različne sheme, ki predvidevajo vračilo DDV za lokalne vlade, s katerim bi odpravili izkrivljanja pri odločanju

javnih organov med javnim zagotavljanjem javnih storitev ali njihovim zagotavljanjem s sklepanjem pogodb z zunanjimi izvajalci. Različni sistemi za vračilo DDV, ki so na splošno podobni tem, so vzpostavljeni tudi v Franciji, Luksemburgu, Avstriji in na Portugalskem.

Norveški organi so poleg tega navedli izjavo nekdanjega komisarja Bolkesteina. Bolkestein je v dopisu z dne 1. februarja 2000 Michelu Hansenneju (Belgija), ki je na Evropski parlament naslovil vprašanje, ali je shema nadomestila DDV v Združenem kraljestvu v skladu s šesto direktivo o DDV, navedel, da shema nadomestila DDV „ni v nasprotju s šesto direktivo o DDV“, saj „vsebuje popolnoma finančno transakcijo med različnimi javnimi organi in jo ureja ustrezna nacionalna politika za financiranje javnih organov“.

Bolkestein je komentiral tudi „možnost sheme, po kateri bi irska vlada namenila subvencijo irskim dobrodelnim ustanovam v znesku, ki ustreza DDV, ki ga morajo te ustanove plačati in ga ni mogoče odbiti“. Izjavil je, da „dodeljevanje vladnih subvencij samo po sebi ni v nasprotju z zakonodajo Evropske unije o DDV“.

Norveški organi so priznali, da se nobena od teh navedb ne nanaša neposredno na pravila o državni pomoči. Vendar po njihovem iz teh navedb izhaja, da sheme nadomestila DDV očitno niso v nasprotju s šesto direktivo o DDV. Po njihovem mnenju to odraža dejstvo, da so sheme nadomestila DDV v skladu z naravo in logiko samega sistema DDV.

II. OCENA

1. Obstoje državne pomoči

1.1 Uvod

Člen 61(1) Sporazuma EGP se glasi:

„Razen če ta sporazum ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodelijo države članice ES, države Efte ali je dodeljena v kakršni koli obliki iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva z delovanjem tega sporazuma, kolikor škodi trgovini med pogodbenicami.“

Nadzorni organ bi rad podal predhodno pripombo v zvezi s področjem uporabe te ocene. Ta odločba se ne nanaša na odločitev norveških organov o izvzetju nekaterih transakcij s področja uporabe Zakona o DDV. Zadeva samo nadomestilo vstopnega davka, ki ga plačujejo nekatere osebe, ki spadajo na področje uporabe Zakona o nadomestilu DDV.

Poleg tega bi Nadzorni organ rad opozoril na tri pripombe, ki jih je podal že v Odločbi št. 225/06/COL:

Prvič, splošno pravilo je, da Sporazum EGP ne zajema davčnega sistema države Efte. Vsaka država Efte sama zasnuje in uporablja davčni sistem v skladu s svojo izbiro politike. Vendar pa ima lahko uvedba davčnega ukrepa, kakršen je nadomestilo vstopnega davka, ki ga predvideva člen 3 Zakona o nadomestilu DDV, posledice, zaradi katerih spada na področje uporabe člena 61(1) Sporazuma EGP. Kakor kaže sodna praksa⁽¹⁾, člen 61(1) ukrepov državne intervencije ne ločuje glede na njihove vzroke ali cilje, temveč jih opredeljuje glede na njihove učinke.

Drugič, vprašanje, ali zadevni ukrep pomeni državno pomoč, se pojavlja samo toliko, kolikor zadeva gospodarsko dejavnost, to je dejavnost, ki sestoji iz tega, da se na določenem trgu ponujajo blago in storitve⁽²⁾. Ukrep pomeni državno pomoč samo, če imajo koristi od njega podjetja. Za namene uporabe pravil konkurence pojem podjetja zajema subjekte, „ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, ne glede na pravni status subjekta in način njegovega financiranja“⁽³⁾. Čeprav nekateri od subjektov, ki prejemajo vračila vstopnega davka, ne izpolnjujejo pogoja, da bi bili opredeljeni kot podjetja, je dejstvo, da nekateri od upravičencev po Zakonu o nadomestilu DDV so podjetja, zadostna podlaga za oceno sheme kot take za namene državne pomoči⁽⁴⁾.

Tretjič, pomoč je mogoče dodeliti tako javnim kot zasebnim podjetjem⁽⁵⁾. Da se javno podjetje obravnava kot prejemnik državne pomoči, ni nujno, da je pravna oseba, ločena od države. To, da neko pravno osebo ureja javno pravo in da je neprofitna institucija, ne pomeni nujno, da ni „podjetje“ v smislu pravil o državni pomoči⁽⁶⁾.

Četrtič, Nadzorni organ bi rad v zvezi s splošnimi pripombami norveških organov o obstoju podobnih shem znotraj Evropske unije pripomnil, da se te sheme lahko razlikujejo od Zakona o nadomestilu DDV in da je o pripombah norveških organov

obvestil Evropsko komisijo. In kot poleg tega kaže sodna praksa, „kakršnega koli dejanja, s katerim država članica krši svojo obveznost po Pogodbi, v zvezi s prepovedjo iz člena 92, ni mogoče upravičiti z dejstvom, da te obveznosti ne izpolnjujejo tudi druge države članice“⁽⁷⁾.

V nadaljevanju bo Nadzorni organ ocenil, ali Zakon o nadomestilu DDV kot shema⁽⁸⁾ izpolnjuje merila iz člena 61(1) sporazuma EGP, tako da se lahko šteje za državno pomoč.

1.2 Državna sredstva

Če naj pomoč pomeni državno pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP, jo mora dodeliti država iz državnih sredstev.

Nadomestilo dodeljuje neposredno država in ga torej dodeljuje država iz državnih sredstev.

Norveški organi so trdili, da shema nadomestila DDV ni ukrep pomoči, ker gre za sistem, ki si sredstva zagotavlja sam. Po njihovem mnenju shema nadomestila DDV financirajo občine same z znižanjem splošnih prenosov iz državnega proračuna za občine. Ko je bila leta 2004 uvedena shema nadomestila DDV, so se občinska odobrena proračunska sredstva v letnem fiskalnem proračunu znižala v skladu s pričakovanim zneskom vstopnega davka, za katerega naj bi se izplačalo nadomestilo.

Nadzorni organ meni, da za namene državne pomoči ni pomembno, ali je bil znesek, ki ga prejemajo občine, zmanjšan ali ne. Pomembno je, ali je država podjetjem podelila finančno podporo v smislu pravil konkurence in iz državnih sredstev. Kadar občina deluje kot podjetje, jo je treba za namene državne pomoči ločiti od občine kot javnega organa. Te ugotovitve ne spreminja dejstvo, ali je strošek države za nadomestilo na centralni ravni izravnani z znižanimi prenosi na lokalne in regionalne organe. Vračilo vstopnega davka se financira iz državnega proračuna, zato so to državna sredstva.

In kakor poleg tega razume Nadzorni organ, se prenosi iz državnega proračuna za vsako občino ne znižajo v znesku, ki bi natančno ustrezal nadomestilu DDV, ki ga prejme.

⁽¹⁾ Zadeva E-6/98 *Norveška proti Nadzornemu organu Efte* [1999] Poročilo Sodišča Efte, str. 76, odstavek 34; združene zadeve E-5/04, E-6/04 in E-7/04 *Fesil in Finnford, PIL in drugi in Norveška proti Nadzornemu organu Efte* [2005] Poročilo Sodišča Efte, str. 121, odstavek 76; zadeva 173/73 *Italija proti Komisiji* [1974] Recueil 709, odstavek 13; in zadeva C-241/94 *Francija proti Komisiji* [1996] Recueil I-4551, odstavek 20.

⁽²⁾ Združene zadeve C-180/98 do C-184/98 *Pavlov in drugi* [2000] Recueil I-6451, odstavek 75.

⁽³⁾ Zadeva C-41/90 *Höfner in Elser* [1991] Recueil I-1979, odstavek 21.

⁽⁴⁾ Zadeva E-2/05 *Nadzorni organ Efte proti Islandiji* [2005] Poročilo Sodišča Efte, str. 202, odstavek 24.

⁽⁵⁾ Zadeva C-387/92 *Banco Exterior de España* [1994] Recueil I-877, odstavek 11.

⁽⁶⁾ Zadeva C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a.* [1995] Recueil I-4013, odstavek 21, in zadeva 78/76 *Steinike & Weinlig* [1977] Recueil 595, odstavek 1.

⁽⁷⁾ Zadeva 78/76 *Steinike & Weinlig*, navedeno zgoraj, odstavek 24, zadeva T-214/95 *Het Vlaamse Gewest proti Komisiji* [1998] Recueil II-717, odstavek 54.

⁽⁸⁾ Nadzorni organ je v oddelku II.2.1 Odločbe št. 225/06/COL ocenil, da je Zakon o nadomestilu DDV shema pomoči. Sklicevanje se nanaša na navedeno oceno.

1.3 Gospodarska prednost

Finančni ukrep, ki ga podjetju dodeli država ali se mu dodeli iz državnih sredstev in zaradi katerega slednje nima stroškov, ki bi jih običajno krilo iz lastnega proračuna, je gospodarska prednost ⁽¹⁾.

Norveški organi so trdili, da shema nadomestila DDV ne pomeni prednosti, saj ne prinaša niti znižanja zneska davka niti davčnega odloga. Shema nadomestila DDV v ničemer ne znižuje davčne obremenitve prejemnika.

Nadzorni organ se s tem pristopom ne strinja. Po njegovem mnenju norveški organi ne ločujejo pravilno med različnimi sferami države, tj. v tem primeru med državo kot davčnim organom, občinami kot državnimi organi in občinskimi podjetji kot posebnimi subjekti za namene državne pomoči.

Nadzorni organ mora pri odločanju, ali je bila dodeljena gospodarska prednost, oceniti, ali ukrep upravičence odvezuje stroškov, ki bi jih sicer imeli pri običajnem poslovanju. Plačilo vstopnega davka je strošek poslovanja, ki se nanaša na nakupe pri običajni gospodarski dejavnosti nekega podjetja in ga navadno nosi samo podjetje. Norveški organi do stopnje, kolikor izplačujejo nadomestila za vstopni davek na nakupe blaga in storitev podjetjem, ki spadajo na področje uporabe člena 2 Zakona o nadomestilu DDV, tem podjetjem dodeljujejo gospodarsko prednost. Tem podjetjem je dodeljena prednost, ker so stroški poslovanja, ki jih bodo imela, znižani za višino vstopnega davka, za katerega se izplača nadomestilo.

Zato Zakon o nadomestilu DDV prinaša dodelitev gospodarske prednosti upravičencem sheme.

1.4 Selektivnost

Poleg tega mora biti ukrep pomoči, če naj gre za državno pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP, selektiven in mora dajati prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“.

Nadzorni organ je v Odločbi št. 225/06/COL menil, da je Zakon o nadomestilu DDV v bistvu selektiven ukrep. Področje uporabe Zakona o nadomestilu DDV je pozitivno opredeljeno v smislu, da lahko dobijo nadomestilo vstopnega davka na nakupe samo davčni zavezanci, ki spadajo na področje uporabe

⁽¹⁾ Združene zadeve E-5/04, E-6/04 in E-7/04 *Fesil in Finnford, PIL in drugi in Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavki 76 in 78–79; zadeva C-301/87 *Francija proti Komisiji* [1990] Recueil I-307, odstavek 41.

člena 2 Zakona o nadomestilu DDV. Prednost, ki se po Zakonu o nadomestilu DDV dodeljuje podjetjem, ki dobijo vračilo za vstopni davek, prinaša oprostitev obveznosti, izhajajoče iz splošnega sistema DDV, ki se uporablja za vse kupce blaga in storitev.

Sodna praksa Sodišča kaže, da je določen davčni ukrep kljub temu mogoče upravičiti z notranjo logiko davčnega sistema, če ji ustreza ⁽²⁾. Vsak ukrep, ki je namenjen temu, da delno ali v celoti oprosti podjetja v nekem sektorju stroškov, ki izhajajo iz običajne uporabe splošnega sistema, je državna pomoč in te oprostitve ni mogoče upravičiti z naravo in logiko splošnega sistema ⁽³⁾.

Nadzorni organ bo ocenil, ali vračilo vstopnega davka iz člena 3 Zakona o nadomestilu DDV spada v logiko sistema DDV. Nadzorni organ mora za svojo oceno razmisliti, ali vračilo vstopnega davka ustreza ciljem, ki so del samega sistema DDV, ali pa ima mogoče druge cilje, ki jih sistem DDV ne vključuje.

Prvotni cilj sistema DDV je obdavčitev nekaterih dobav blaga ali storitev. DDV je posredni davek na potrošnje blaga in storitev. DDV se praviloma obračunava na vseh stopnjah dobavne verige ter za uvoz blaga in storitev iz tujine. Končni potrošnik plača DDV kot del nakupne cene, ne da bi imel pravico davek odbiti.

Čprav je treba načeloma na vse prodaje blaga in storitev plačati DDV, so nekatere transakcije lahko oproščene (in tako brez knjiženja v dobro za vstopni davek), kar pomeni, da takšne dobave niso obdavčljive.

Členi 5, 5a in 5b v poglavju I norveškega Zakona o DDV predvidevajo oprostitev za transakcije, kot so dobava in oddajanje v najem nepremičnin, zagotavljanje zdravstvenih storitev in storitev, povezanih z zdravjem, socialnovarstvenih storitev, izobraževalnih storitev, finančnih storitev itd. Ponudniki tega blaga in storitev se obravnavajo kot končni potrošniki za namene DDV, saj morajo plačati vstopni davek, ne da bi lahko zahtevali izstopni davek. Posledica take logike sistema je, da oproščene dobave blaga in storitev ter končni potrošniki plačajo vstopni davek, ne da bi ga imeli možnost odbiti.

⁽²⁾ Zadeva E-6/98 *Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavek 38; združene zadeve E-5/04, E-6/04 in E-7/04 *Fesil in Finnford, PIL in drugi in Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavki 84–85; združene zadeve T-127/99, T-129/99 in T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a* proti Komisiji [2002] Recueil II-1275, odstavek 163, zadeva C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001] Recueil I-8365, odstavek 42; zadeva T-308/00 *Salzgitter* proti Komisiji [2004] ZOdI. II-1933, odstavek 42, zadeva C-172/03 *Wolfgang Heiser* [2005] ZOdI. I-1627, odstavek 43.

⁽³⁾ Zadeva E-6/98 *Norveška proti Nadzornemu organu Efte* [1999] Poročilo Sodišča Efte, str. 76, odstavek 38; združene zadeve E-5/04, E-6/04 in E-7/04 *Fesil in Finnford, PIL in drugi in Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavki 76–89; zadeva 173/73 *Italija proti Komisiji* [1974] Recueil 709, odstavek 16.

Ta logična posledica sistema DDV pa je ustvarila izkrivljanje na drugi ravni, kar so poskušali norveški organi izravnati s sprejetjem Zakona o nadomestilu DDV. Tako je mogoče ugotoviti, da je Zakon o nadomestilu DDV namenjen izravnavi naravne logične posledice sistema DDV pri oprostitvi nekaterih dobav. Zato Zakon o nadomestilu DDV ni namenjen obdavčitvi končnih uporabnikov, kar je namen splošnega sistema DDV, temveč skuša določeni skupini končnih potrošnikov ponuditi olajšave, da bi se tako izognili izkrivljanju konkurence med notranjim zagotavljanjem in zunanjim izvajanjem transakcij, od katerih se plačuje DDV.

Kakor so pojasnili norveški organi, je v skladu s členom 1 Zakona o nadomestilu DDV cilj nadomestila vstopnega davka vzpostaviti enake konkurenčne pogoje za samooskrbo in zunanje izvajanje za blago in storitve, za katere se plačuje DDV.

Po mnenju Nadzornega organa nadomestilo plačanega vstopnega davka zaradi drugih razlogov, kot jih določa sistem DDV, ni upravičeno s ciljem obdavčitve določene dejavnosti, ki je glavna spodbuda za sistem DDV. Prizadevanje norveških organov, da bi ustvarili enake konkurenčne pogoje za samooskrbo in zunanje izvajanje javnih organov za blago in storitve, za katere se plačuje DDV, je kot takšno sicer pohvalno, vendar bi težko trdili, da je v naravi in logiki samega sistema DDV. Tako se Nadzorni organ sklicuje zlasti na sodno prakso v zadevi *Heiser*⁽¹⁾, v skladu s katero samo dejstvo, da ima ukrep pohvalen namen, ne zadošča, da ga zaradi tega ne bi mogli označiti kot pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP. Člen 61(1) Sporazuma EGP ukrepov državne intervencije ne ločuje glede na njihove vzroke ali cilje, temveč jih opredeljuje glede na njihove učinke⁽²⁾.

Nadzorni organ ne zanemara dejstva, da so norveški organi z uvedbo Zakona o nadomestilu DDV poskušali vzpostaviti nevtralnost pri nabavi blaga in storitev, za katere se plačuje DDV, za javno upravo. Te nevtralnosti ni mogoče enačiti z nevtralnostjo, ki je lastna sistemu DDV.

Ker namen vzpostavitve enakih konkurenčnih pogojev za notranje dobave in zunanje izvajanje dobav blaga in storitev za javne organe ni v skladu z logiko sistema DDV, bi lahko ta cilj upoštevali samo pri presojanju združljivosti zadevnega ukrepa.

Nadzorni organ na podlagi zgoraj navedenih razlogov ugotavlja, da nadomestila DDV ni mogoče upravičiti z naravo in logiko sistema DDV. Zato je ta ukrep selektiven.

1.5 Izkrivljanje konkurence

Ukrep spada na področje uporabe člena 61(1) Sporazuma EGP, če izkrivlja ali bi lahko izkrivljal konkurenco.

Prednosti nadomestila vstopnega davka uživajo samo javni in zasebni subjekti, ki spadajo na področje uporabe člena 2 Zakona o nadomestilu DDV. Kadar pa ti subjekti zagotavljajo storitve, oproščene DDV, v konkurenci s podjetji, ki ne spadajo na področje uporabe člena 2 Zakona o nadomestilu DDV, imajo slednja višje nakupne stroške, čeprav opravljajo podobne dejavnosti. Namen nadomestila vstopnega davka je bil sicer omiliti izkrivljanja za občinsko pridobivanje, vendar je to nadomestilo ustvarilo izkrivljanje konkurence med javnimi organi, ki opravljajo gospodarske dejavnosti, in zasebnimi podjetji, ki opravljajo enake dejavnosti v sektorjih, oproščenih DDV. Zato bi bili zaradi državne intervencije proizvodi, ki bi jih ponujali zasebni subjekti, če bi bili podobni tudi vsi drugi dejavniki, dražji. Tako se izkrivlja konkurenca. Tudi na področjih, na katerih dobivajo nadomestilo javni in zasebni subjekti, bi pomoč še lahko izkrivljala konkurenco med nacionalnimi subjekti in drugimi subjekti EGP, ki delujejo na istem trgu.

Zato Nadzorni organ v zvezi z nadomestilom, ki se odobri podjetjem za proizvodnjo blaga ali ponujanje storitev, oproščenih DDV, meni, da obstaja izkrivljanje konkurence med podjetji.

1.6 Vpliv na trgovino

Ukrep državne pomoči spada na področje uporabe člena 61(1) Sporazuma EGP, samo če vpliva na trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP.

Norveški organi so v pripombah na Odločbo Nadzornega organa št. 225/06/COL nasprotovali oceni Nadzornega organa glede merila vpliva na trgovino, ki po njihovem mnenju ni temeljila na pravilnem pojmovanju položaja. Po njihovem mnenju občine s shemo nadomestila DDV dobijo predvsem povrnjena sredstva za vstopni davek na blago in storitve, ki jih kupijo za opravljanje svojih obveznih dejavnosti. Kar pa zadeva neobvezne dejavnosti, ki jih lahko opravljajo občine, niso norveški organi videli nobenega področja, ki bi bilo oproščeno DDV in na katerem prejemniki nadomestila DDV opravljajo svoje storitve v konkurenci z drugimi podjetji znotraj EGP, razen posebne vrste šol, na katere se je skliceval pritožnik. Norveški organi so prepričani, da je v sosednjih evropskih državah izredno malo podjetij, ki bi lahko konkurirala norveškemu podjetjem, za katere se uporablja Zakon o nadomestilu DDV.

⁽¹⁾ Zadeva C-172/03 *Wolfgang Heiser*, navedeno zgoraj.

⁽²⁾ Zadeva C-159/01 *Nizozemska proti Komisiji* [2004] Recueil I-4461, odstavek 51.

Nadzorni organ ponavlja svoje stališče do ocene vpliva na trgovino, ki ga je izrazil v Odločbi št. 225/06/COL. Nadzorni organ mora preučiti, ali shema pomoči lahko vpliva na trgovino znotraj EGP, ni pa mu treba določati njenega dejanskega vpliva⁽¹⁾. Načeloma lahko vsi upravičenci po shemi nadomestila DDV prejmejo nadomestilo vstopnega DDV po pogojih sheme, ne glede na to, ali bi pomoč posameznemu subjektu vplivala na trgovino. Sodna praksa SES je pokazala, „v primeru sistema pomoči lahko Komisija za to, da preveri, ali ta sistem vsebuje elemente pomoči, preuči le splošne značilnosti obravnavanega sistema in ni dolžna obravnavati vsakega posameznega primera uporabe“⁽²⁾. To razlago je sprejelo tudi Sodišče Efte⁽³⁾.

Merilo vpliva na trgovino se tradicionalno razlaga tako, da se ukrep na splošno šteje za državno pomoč, če lahko vpliva na trgovino med državami EGP⁽⁴⁾. In tudi če je ocena norveških organov, da lahko samo nekaj podjetij znotraj EGP konkurira upravičencem po Zakonu o nadomestilu DDV, pravilna, lahko ukrep pomoči kljub temu vpliva na trgovino, saj niti število upravičencev niti število tekmecev nista pomembna elementa pri ocenjevanju merila vpliva na trgovino v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP⁽⁵⁾.

Če država nekemu podjetju dodeli državno podporo, to lahko privede do ohranitve ali povečanja notranjih dobav, zaradi česar se zmanjšajo možnosti drugih podjetij za prodor na trg zadevnih držav EGP⁽⁶⁾. Zato značaj pomoči ni odvisen od lokalnega ali regionalnega značaja storitev, ki se zagotavljajo, ali od obsega zadevnega področja dejavnosti⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Zadeva C-298/00 P *Italija proti Komisiji* [2004] ZOdl. I-4087, odstavek 49, in zadeva C-372/97 *Italija proti Komisiji* [2004] ZOdl. I-3679, odstavek 44.

⁽²⁾ Zadeva T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna proti Komisiji* [2005] ZOdl. II-2123, odstavek 102; Zadeva 248/84 *Nemčija proti Komisiji* [1987] Recueil 4013, odstavek 18; zadeva C-75/97 *Belgija proti Komisiji* [1999] Recueil I-3671, odstavek 48, in zadeva C-278/00 *Grčija proti Komisiji* [2004] ZOdl. I-3997, odstavek 24.

⁽³⁾ Zadeva E-6/98 *Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavek 57 in zadeva E-2/05 *Nadzorni organ Efte proti Islandiji* [2005] Poročilo Sodišča Efte, str. 202, odstavek 24.

⁽⁴⁾ Združene zadeve T-298/97–T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. proti Komisiji* [2000] Recueil II-2319, odstavki 76–78.

⁽⁵⁾ Zadeva C-71/04 *Administración del Estado proti Xunta de Galicia* [2005] ZOdl. I-7419, odstavek 41; zadeva C-280/00 *Altmark Trans* [2003] Recueil I-7747, odstavek 81; združene zadeve C-34/01 do C-38/01 *Enirisorse* [2003] Recueil I-14243, odstavek 28; zadeva C-142/87 *Belgija proti Komisiji* („*Tubemeuse*“) [1990] Recueil I-959, odstavek 43; združene zadeve C-278/92 do C-280/92 *Španija proti Komisiji* [1994] Recueil I-4103, odstavek 42.

⁽⁶⁾ Zadeva E-6/98 *Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavek 59; zadeva C-303/88 *Italija proti Komisiji* [1991] Recueil I-1433, odstavek 27; združene zadeve C-278/92 do C-280/92 *Španija proti Komisiji* [1994] Recueil I-4103, odstavek 40, zadeva C-280/00 *Altmark Trans*, navedeno zgoraj, odstavek 78.

⁽⁷⁾ Zadeva C-280/00 *Altmark Trans*, navedeno zgoraj, odstavek 77; Zadeva C-172/03 *Wolfgang Heiser* [2005] ZOdl. I-1627, odstavek 33; zadeva C-71/04 *Administración del Estado proti Xunta de Galicia* [2005] ZOdl. I-7419, odstavek 40.

Ne obstaja nobena meja ali odstotek, pod katerim se lahko šteje, da ni vpliva na trgovino med pogodbenicami⁽⁸⁾. Sodna praksa⁽⁹⁾ prej kaže ravno nasprotno, kadar koli državna finančna pomoč okrepi položaj nekega podjetja v primerjavi z drugimi podjetji, ki konkurirajo v trgovini znotraj EGP, je treba šteti, da navedena pomoč vpliva na to trgovino.

Vendar pa člena 5 in 5a v poglavju I Zakona o DDV nekatere transakcije izvzemata s področja uporabe Zakona o DDV. Poleg tega člen 5b istega Zakona predvideva, da Zakon ne zajema zagotavljanja nekaterih storitev, kamor med drugim spadajo zagotavljanje zdravstvenih storitev in storitev, povezanih z zdravjem, socialnovarstvenih storitev, izobraževalnih storitev, finančnih storitev, storitev, povezanih z izvajanjem javne oblasti, storitev v obliki pravice do obiskovanja gledaliških, opernih, baletnih, kinematografskih in cirkuških predstav, razstav v galerijah in muzejih, loterijskih storitev, storitev, povezanih s ponujanjem hrane v šolskih in študentskih menzah, itd. Zato so vse te storitve oproščene plačila DDV, vendar jih načeloma zajema Zakon o nadomestilu DDV.⁽¹⁰⁾ Nekaj od teh sektorjev, kakor so na primer finančne storitve, storitve, povezane s strežbo hrane v šolah in študentskih menzah, nekaj zobozdravstvenih storitev, nekaj izobraževalnih storitev, ki se zagotavljajo proti plačilu, nekaj kinematografskih storitev, je delno ali v celoti odprtih za konkurenco po vsem EGP. Pomoč, ki se dodeli podjetjem v sektorjih, ki so odprti za konkurenco, tako lahko vpliva na trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP.

Zaradi vseh teh razlogov in ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Nadzorni organ meni, da je Zakon o nadomestilu DDV splošna, vsedrjavna shema nadomestil, ki lahko vpliva na trgovino med pogodbenicami Sporazuma EGP.

1.7 Sklepna ugotovitev

Nadzorni organ zaradi vseh zgoraj navedenih razlogov ugotavlja, da je Zakon o nadomestilu DDV shema državne pomoči v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

⁽⁸⁾ Zadeva C-280/00 *Altmark Trans* [2003] Recueil I-7747, odstavek 81, zadeva C-172/03 *Wolfgang Heiser* [2005] ZOdl. I-1627, odstavek 32.

⁽⁹⁾ Zadeva E 6/98 *Norveška proti Nadzornemu organu Efte*, navedeno zgoraj, odstavek 59; zadeva 730/79 *Philip Morris proti Komisiji* [1980] Recueil 2671, odstavek 11.

⁽¹⁰⁾ Člen 4 Zakona o nadomestilu DDV nekoliko omejuje možnost do prejemanja nadomestila.

2. Postopkovne zahteve

V skladu s členom 1(3) dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču „se Nadzorni organ Efte obvesti o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe (...). Zadevna država ne sme izvajati svojih predlaganih ukrepov, dokler v postopku ni sprejeta dokončna odločitev.“

Norveški organi Zakona o nadomestilu DDV pred njegovo uveljavitvijo niso priglasili Nadzornemu organu. Nadzorni organ zato ugotavlja, da norveški organi niso upoštevali obveznosti, ki jim jih nalaga člen 1(3) dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču.

3. Združljivost pomoči

Nadzorni organ meni, da v tem primeru ni mogoče uporabiti nobenega od odstopanj, navedenih v členu 61(2) Sporazuma EGP.

Kar zadeva uporabo člena 61(3) Sporazuma EGP, se nadomestilo vstopnega davka ne more obravnavati v okviru člena 61(3)(a) Sporazuma EGP, saj ni nobena norveška regija upravičena do te določbe, ki zahteva izjemno nizko življenjsko raven ali veliko podzaposlenost. Ni videti, da bi to nadomestilo pospeševalo izvedbo pomembnega projekta skupnega evropskega interesa ali da bi odpravljalo resno motnjo v gospodarstvu države, kar se zahteva za združljivost na podlagi člena 61(3)(b) Sporazuma EGP.

Kar zadeva člen 61(3)(c) Sporazuma EGP, se za pomoč lahko šteje, da je združljiva s Sporazumom EGP, če pospešuje razvoj nekaterih gospodarskih dejavnosti ali nekaterih gospodarskih področij, ne da bi pri tem škodila trgovinskim pogojem v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Ni videti, da bi zadevna shema pomoči spodbujala razvoj nekaterih gospodarskih dejavnosti ali področij, temveč ima v skladu z navedbami norveških organov pri blagu in storitvah, za katere se plačuje DDV, za cilj vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev za notranje zagotavljanje in zunanje izvajanje storitev znotraj občin.

Nadzorni organ meni, da znižanje obratovalnih stroškov podjetja, kot je vstopni davek, pomeni pomoč za tekoče poslovanje. Ta vrsta pomoči je načeloma prepovedana. Zato Nadzorni organ meni, da je Zakon o nadomestilu DDV shema pomoči, ki je v trenutni obliki ni mogoče šteti za združljivo s pravili o državni pomoči iz Sporazuma EGP.

Kljub temu Nadzorni organ opozarja, da se, kot je navedeno zgoraj, vprašanje, ali zadevni ukrep pomeni državno pomoč, pojavlja samo toliko, kolikor zadeva gospodarsko dejavnost, to je dejavnost, ki sestoji iz tega, da se na določenem trgu ponujajo blago in storitve. Za to zadevo to pomeni, da kolikor upravičenci sheme izvajajo naloge javnega upravljanja ali predpisane obveznosti, ki ne pomenijo gospodarske dejavnosti, se

zanje ne uporablja ocena državne pomoči, vključno z oceno združljivosti ukrepa.

Poleg tega se v skladu s členom 59(2) Sporazuma EGP pravila državne pomoči ne uporabljajo za podjetja, pooblaščenca za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, kolikor uporaba takšnih pravil ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene, in trgovina ni prizadeta v obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi pogodbenic Sporazuma.

Države imajo na splošno precej velik prostor za diskrecijo pri opredeljevanju storitev, ki jih je mogoče uvrstiti med storitve splošnega gospodarskega pomena. V tem smislu mora Nadzorni organ zagotoviti, da ne obstajajo očitne napake pri opredeljevanju storitev splošnega gospodarskega pomena. V trenutnem okviru Nadzorni organ ne more izvesti podrobne ocene, ali vsi dobavitelji v sektorjih, oproščenih plačila DDV, ki izkoriščajo vračilo vstopnega davka, tj. ki so zajeti v shemo pomoči, ustrezajo pogojem, določenim v členu 59(2) Sporazuma EGP. Nadzorni organ se lahko samo omeji na navedbo, da se ob izpolnitvi teh pogojev za vračilo vstopnega DDV, ki se odobri določenemu podjetju ali določeni skupini podjetij, lahko šteje, da pomeni združljivo državno pomoč v smislu člena 59(2) Sporazuma EGP. Zakon o nadomestilu DDV ni omejen na tak način.

Evropska komisija je 28. novembra 2005 sprejela Odločbo o uporabi člena 86(2) Pogodbe ES za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena ⁽¹⁾. Ta odločba je bila vključena v Sporazum EGP julija 2006 ⁽²⁾.

V skladu s to odločbo ⁽³⁾ imajo bolnišnice in podjetja, pooblaščenca za socialna stanovanja, ki so jim bile zaupane naloge, ki vključujejo storitve splošnega gospodarskega pomena, posebne značilnosti, ki jih je treba upoštevati. Intenzivnost izkrivljanja konkurence na navedenih področjih v trenutni fazi razvoja notranjega trga ni nujno sorazmerna z obsegom prometa in nadomestila. Zato so bolnišnice, ki zagotavljajo zdravstveno varstvo, ki vključuje, kjer je to primerno, storitve v nujnih primerih in pomožne storitve, neposredno povezane s poglavitnimi dejavnostmi, zlasti na področju raziskav, in podjetja, odgovorna za socialna stanovanja, ki zagotavljajo stanovanja prikrajšanim državljanom ali skupinam z manj socialnimi ugodnostmi, ki si zaradi omejitev plačilne sposobnosti niso sposobni najti stanovanja po tržnih pogojih, izvzeti iz obveznosti priglasitve.

⁽¹⁾ Objavljeno v UL L 312, 29.11.2005, str. 67.

⁽²⁾ Odločba Komisije 2005/842/ES z dne 28. novembra 2005 o uporabi člena 86(2) Pogodbe ES za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, je bila vključena v Prilogo XV k Sporazumu EGP kot točka 1h z Odločbo št. 91/2006 (UL L 289, 19.10.2006, str. 31 in Dodatek EGP št. 52, 19.10.2006, str. 24), e.i.f. 8.7.2006.

⁽³⁾ Točka 15.

Vendar pa ta izjema ne pokriva nobenega vračila vstopnega davka, ki se dodeli podjetju za del gospodarskih dejavnosti, ki jih opravlja in niso del njegovih dolžnosti kot javne službe. Kot je bilo ocenjeno zgoraj, ta shema vračil pomeni državno pomoč in je ni mogoče šteti za združljivo s pravili Sporazuma EGP. V tem smislu se je mogoče sklicevati na nekaj področij zadevne dejavnosti, tj. na sektorje, ki so oproščeni plačila DDV in v zvezi s katerimi je bodisi iz obstoječih primerov pri Evropski komisiji ali Nadzornem organu bodisi iz obstoječe sodne prakse razvidno, da je dejavnost gospodarska dejavnost, ki se opravlja v konkurenci z drugimi. To zlasti velja za zobozdravnike ⁽¹⁾ ali reševalne postaje ⁽²⁾.

Poleg tega lahko nekateri prejemniki pomoči po shemi nadomestila DDV izkoristijo tudi druge izjeme, kot je pomoč *de minimis*, uporaba določb uredb o skupinski izjemi, kot je uredba o skupinski izjemi za mala in srednje velika podjetja, itd.

Vendar pa shema, kakršna je sedaj, ni predstavljena tako, da bi obravnavala samo obveznosti javnih storitev ali katero od zgoraj navedenih izjem. Zakon o nadomestilu DDV je širok po uporabi in pojmovanju. Ne vsebuje zahtevanih meril, ki bi zagotavljala izpolnjevanje pogojev za te izjeme. Zato se shema kot taka ne more šteti za združljivo s pravili o državni pomoči iz Sporazuma EGP.

4. Sklepna ugotovitev

Nadzorni organ ugotavlja, da so norveški organi nezakonito izvajali Zakon o nadomestilu DDV v nasprotju s členom 1(3) dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču. Vračilo vstopnega davka, kakor ga predvideva ta zakon v trenutni obliki, iz zgoraj navedenih razlogov ni združljivo z delovanjem Sporazuma EGP.

Nadzorni organ v skladu s členom 14 dela II Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču v primerih obstoja nezakonite pomoči, če se ugotovi, da je nezdružljiva, zadevni državi Efte odredi, da od prejemnika zahteva vračilo pomoči.

Nadzorni organ meni, da v tem primeru ne obstajajo splošna načela, ki bi izključevala vračilo. V skladu z uveljavljeno sodno prakso je ukinitve nezakonite pomoči z vračilom logična posledica ugotovitve, da je pomoč nezakonita. Zato vračila državne pomoči, ki je bila dodeljena nezakonito, za namene vnovične

vzpostavitve položaja, ki je obstajal prej, načeloma ni mogoče obravnavati kot nesorazmernega s cilji Sporazuma EGP v zvezi z državno pomočjo. Prejemnik se s povračilom pomoči odpove prednosti, ki jo je užival na trgu pred svojimi tekmeci, in ponovno se vzpostavi položaj, ki je obstajal pred izplačilom pomoči ⁽³⁾. Iz te funkcije vračila pomoči je mogoče sklepati, da Nadzorni organ na splošno, razen v izjemnih okoliščinah, ne bo presešel meja svoje diskrecije, ki mu jo priznava sodna praksa Sodišča, če od zadevne države Efte zahteva, da dobi nazaj zneske, ki jih je dodelila prek nezakonite pomoči, saj samo vzpostavlja položaj, ki je obstajal prej ⁽⁴⁾.

In ne samo to, ker Protokol 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču Nadzornemu organu nalaga obveznost nadziranja državne pomoči, podjetja, ki jim je bila pomoč dodeljena, načeloma ne morejo imeti upravičenih pričakovanj, da je pomoč zakonita, če ni bila dodeljena v skladu s postopkom, ki ga določajo določbe navedenega protokola ⁽⁵⁾.

Izjave komisarja Bolkesteina, ki so jih navedli norveški organi, so se nanašale na združljivost zadevnih shem s pravili DDV kot takšnimi. Poleg tega je Bolkestein v vsaj eno od izjav vključil previdnostno navedbo „pod pogojem, da se upoštevajo pravila o državni pomoči“. Zato Nadzorni organ meni, da na podlagi teh izjav ni mogoče oblikovati upravičenih pričakovanj.

Poleg tega se norveški organi niso sklicevali na nobeno podobno shemo državne pomoči, ki bi jo odobrila Evropska komisija ali Nadzorni organ in na kateri bi lahko utemeljili obstoj upravičenih pričakovanj v zvezi z Zakonom o nadomestilu DDV.

Zaradi vseh teh razlogov Nadzorni organ meni, da v tem primeru ni razvidnih nobenih izjemnih okoliščin, ki bi lahko privedle do upravičenih pričakovanj prejemnikov pomoči.

Vračilo mora v skladu s členom 14(2) dela II Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču ter členoma 9 in 11 Odločbe Nadzornega organa št. 195/04/COL z dne 14. julija 2004 ⁽⁶⁾ vključevati obrestne obresti.

⁽¹⁾ Zadeva C-172/03 *Wolfgang Heiser*, navedeno zgoraj.

⁽²⁾ Zadeva C-475/99, *Firma Ambulanz Glöckner* proti *Landkreis Südpfalz* [2001] Recueil I-8089.

⁽³⁾ Zadeva C-350/93 *Komisija* proti *Italiji* [1995] Recueil I-699, odstavek 22.

⁽⁴⁾ Zadeva C-75/97 *Belgija* proti *Komisiji* [1999] Recueil I-3671, odstavek 66, in zadeva C-310/99 *Italija* proti *Komisiji* [2002] Recueil I-2289, odstavek 99.

⁽⁵⁾ Zadeva C-169/95 *Španija* proti *Komisiji* [1997] Recueil I-135, odstavek 51.

⁽⁶⁾ Objavljeno v UL L 139, 25.5.2006, str. 37 in Dodatku EGP št. 26, 25.5.2006, str. 1.

Zato se od norveških organov zahteva, da sprejmejo potrebne ukrepe za vračilo vse nezdržljive pomoči, ki je bila dodeljena na podlagi člena 3 Zakona o nadomestilu DDV, in o tem obvestijo Nadzorni organ v **dveh mesecih**.

Norveški organi spremenijo Zakon o nadomestilu DDV s takojšnjim učinkom, tako da izključijo dodeljevanje državne pomoči. V **dveh mesecih** obvestijo Nadzorni organ o potrebnih zakonodajnih spremembah, ki so jih sprejeli –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Državna pomoč, dodeljena v zvezi z Zakonom o nadomestilu DDV, ki ga izvajajo norveški organi, ni združljiva z delovanjem Sporazuma EGP.

Člen 2

Norveški organi spremenijo Zakon o nadomestilu DDV s takojšnjim učinkom, tako da izključijo dodeljevanje državne pomoči.

Člen 3

Norveški organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, da jim vsa upravičena podjetja vrnejo pomoč iz člena 1.

Člen 4

Vračilo se izvede nemudoma in v skladu s postopki nacionalne zakonodaje, pod pogojem, da omogočajo takojšnjo in učinko-

vito uveljavitev odločbe. Pomoč, ki se povrne, vključuje obresti in obrestne obresti od dneva, ko je bila na voljo upravičencu, do dneva, ko je bila povrnjena. Obresti se izračunajo v skladu s členoma 9 in 11 Odločbe Nadzornega organa Efte št. 195/04/COL.

Člen 5

Norveški organi obvestijo Nadzorni organ Efte v dveh mesecih od priglavitve te odločbe o ukrepih, ki so jih sprejeli za uskladev z njo.

Člen 6

Ta odločba je naslovljena na Kraljevino Norveško.

Člen 7

Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno.

V Bruslju, 3. maja 2007

Za Nadzorni organ Efte

Bjørn T. GRYDELAND
Predsednik

Kurt JÄGER
Član kolegija

POPRAVKI

Popravek Sklepa Komisije 2008/649/ES o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije

(Uradni list Evropske unije L 213 z dne 8. avgusta 2008)

Stran 41, preglednica v členu 1 Sklepa Komisije 2008/649/ES:

besedilo: „Odporna delniška družba „Mineral and Chemical Company Eurochem“, ki spada k skupini družb Eurochem, Moskva, Rusija, za blago, izdelano v njenih povezanih družbah, odporna delniška družbi NAK Azot, Novomoskovsk, Rusija, ali odporna delniška družbi Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusija, ki se neposredno proda prvi neodvisni stranki v Skupnosti, ali za isto blago, ki ga Eurochem Trading GmbH, Zug, Švica, proda prvi neodvisni stranki v Skupnosti.“

se glasi: „Proizvedeno v odporna delniška družbi (ODD) „Azot“, Novomoskovsk, Rusija, ali odporna delniška družbi (ODD) „Nevinnomyssky Azot“, Nevinnomyssk, Rusija, in prodano neposredno prvemu neodvisnemu kupcu v Skupnosti ali prek Eurochem Trading GmbH, Zug, Švica, ali prek odporne delniške družbe (ODD) Mineral and Chemical Company „Eurochem“, Moskva, Rusija, in Eurochem Trading GmbH, Zug, Švica, prvemu neodvisnemu kupcu v Skupnosti.“

OPOMBA BRALCU

Institucije so se odločile, da v svojih besedilih ne bodo več navajale zadnje spremembe navedenih besedil.

Če ni navedeno drugače, se akti iz objavljenih besedil sklicujejo na akte v trenutno veljavni različici.